XXXIII. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1977. DECEMBER 22.

— És azt a viccet ismeri, hogy két ember ül a vonaton...?

KEDVES LUDAS!

MIRŐL ZENÉL A KÚT?

Olvasom az újságban, hogy a margitszigeti zenélő kút felújítása nemsokára befejeződik. Valószínűleg már tavasszal meg is szólal, és minden félórában öt percig fog muzsikálni.

Ám addig sem hallgat, sőt hangosan hirdeti, hogy milyen fejlett, gazdag ország a miénk, hogy van nekünk mindenféle szervezetünk, rengeteg szakemberünk, és nem sajnáljuk sem a pénzt, sem az időt, és a világért sem kapkodjuk el a dolgokat.

Idézem az újsághírből: „A fővárosi műemléki felügyelőség és a BME vízgépek tanszéke 1975. augusztus 14-én szerződést kötött a kút zenélő szerkezete kiviteli tervdokumentációjának elkészítésére...

Az orgonát a Fővárosi Kézműves Vállalat orgonaüzeme készíti, a zenemű hangzattani vizsgálata alkalmával kialakított szempontok alapján...

Egyetemi tanárok, zenészek, történészek dolgoznak rajta..."

Szegény, jó Bodor Péter, aki az eredeti kutat Marosvásárhelyen valamikor a század elején megépítette (a margitszigeti annak a másolata), ha ezt hallaná... Jobb is, hogy nem érte meg, most bizony szégyellné magát, hogy ő kontár módra csak úgy összefabrikálta a „prototípust", és működtette minden előzetes „tervdokumentáció" és a „hangzattani vizsgálatok alkalmával kialakított szempontok" nélkül.

Bár az is lehet, hogy nem röstellkedne, hanem rejtélyesen mosolyogna, avval leplezné nyilvánvaló bűbájosságát, aminek köszönhető volt, hogy a *házilagosan kivitelezett szerkesztmény* — ismét a cikket idézem: — „szebbnélszebb zenedarabokat játszott. A zene olyan erős volt, hogy szélcsend idején a környező falvakban is hallhatták a varázsos hangokat."

Sólyom László

ILLETLEN ILLETÉK

Alábbi krónika főszereplője a hivatali ügyintézés palackjából kitört, s elszabadult szellem. Figyeljék szemmel az útját, és csukják be az ablakaikat: nehogy a lakásukba tévedjen...

Ezek után a szó a tényeké.

1977 febr.: A Fővárosi Illetékhivatal Bajcsy-Zsilinszky úti épületében, a pénztár feliratú ablaknál befizetek 1700 forint illetéket. Rejtélyes számokkal ellátott, pirospecsétes igazolást kapok kézhez.

1977 máj.: Felszólítás érkezik a Fővárosi Illetékhivataltól, hogy fizessünk be 1700 forint illetéket. Gondolom, tévedés — nem válaszolok.

1977 szept.: Újabb felszólítás. Fizessek be ezernyolcszázvalahány forintot az Illetékhivatalnak — immár a késedelmi kamattal együtt. Telefonon hívom a Hivatalt: februárban már fizettem.

1977 okt.: Megtudom, hogy tartozásom 1870 forint. Ajánlott levelet küldök a 30746/17/1977 számlaszám előadójának. Közlöm a fizetés pontos dátumát, s kérem, többé ne zaklassanak.

1977 nov.: Szomszédom nevére végrehajtási értesítést kézbesítenek. 1870 forint tartozás — még egyszer, utoljára — 8 napon belül törleszthető. „Saját érdekében..." Szerencsére a befizetési lap számából kiderül, hogy az én illetékemről van szó.

Kopogok a tanács adóosztályán. Bemutatom az Illetékhivataltól februárban kapott pirospecsétes, huszonkét számjeggyel ellátott befizetési igazolást. Zord kérdés: „Hol a zöld cédula?" Nincs. A pecsétes igazolás nem elég? „Az majd kiderül!" Rögtön ellenőrzik a főkönyvben!

A főkönyvben az áll, hogy fizettem. Még februárban. De az „átjelentés" csak két napja jött meg a Fővárosi Illetékhivataltól.

Ballagok hazafelé, s tűnődöm. Hiába, a dzsinnek, ezek a gonoszkodó szellemek mindenre képesek. Beszáguldják a várost, amíg egy hivatali irat — ugyanazon az emeleten — odébb vánszorog négy-öt métert. Például a Fővárosi Illetékhivatal pénztárától a Fővárosi Illetékhivatal 30746/17/1977 számlaszámának előadójáig.

Kósa Csaba

NÉZZETEK A LÁBATOK ELÉ!

— korholja az óvó néni a csoportban sétáló kicsinyeket az utcán. Bennünket, „nagyokat" vajon ki korhol? — töprengtem volna magamban, ha éppen meg nem botlom egy téglakupacban. Egyensúlyom teljes elvesztését csak a mellettem álló villanyoszlop akadályozta meg. Hálából megöleltem.

Jártamban-keltemben gyakran tapasztalom, hogy gyalogosok bukdácsolnak a járdákon. A szerkesztőségi épület kapuján kilépve hetekig kerülgettem a Gyulai Pál utca felbontott szakaszát. A munkát befejezték, de a járda rendbehozatalára nem gondoltak. Kora esti szürkületkor naponta betévedek a járda balesetveszélyes gödrébe. Még örülhetek, hogy eddig kéz- és lábtörés nélkül megúsztam.

A Somogyi Béla utca és Gutenberg tér sarkára jelzőtáblát helyeztek el. A járdát feltörték és úgy hagyták. Talán arra gondoltak: az útmunkákat elvégzik majd a járókelők?

A Kőfaragó utca 12. előtt már régóta lyukas a járda. Attól tartok, hogy az a lyuk magától nem tűnik el. Vagy kicsire nem adunk?

Sorolhatnám a főváros utcáit, ahol a járdák állapota nem veszélytelen. Javaslom: szervezzenek a tanácsok ellenőrző sétákat. Bejárással győződjenek meg az utcák jelenlegi állapotáról. A tömegközlekedés nemcsak a metrón, hanem a járdán is bonyolódik. A gyalog járók biztonsága — közügy.

(f. i.)

FÁZÓS TÉMA

— Nem könnyű manapság paplant tisztítani — jegyezte meg az egyik patyolatos kislány, amikor szeptember első hetében két rend paplanommal fölkerestem —, vigye talán a Pozsonyi útra.

— Vigye át a Váci útra! — mondotta a Pozsonyi úti hölgy, mivel épp elfogyott az a blankettája, amire az átvett paplanokat kellett beírnia.

A Váci út még két paplannal sincs messze, és az üzletben is kedvesen fogadtak. Jókedvemet csak fokozta, hogy két hónapra vállalták a tisztítást, ami azt jelenti, hogy nem kapkodják el a tisztítást, alaposan dolgoznak, megszárítják, tehát nem áll fenn annak a veszélye, hogy vizesen kell hazavinnem.

Számításom bevált. Nem vittem haza.

— Bizonyára különleges tisztításban részesítik — gondoltam, amikor közölték, hogy még nem készültek el. — Különben is, minél később hozom el a Patyolatból, annál később lesz piszkos!

December elején már egy kicsit fáztam, és kezdtem ideges lenni, de a pultnál álló hölgy megnyugtatott:

— Az októberre ígért szállítmány sem érkezett meg...

— Ó, bocsánat, ez mindjárt más — mondtam, és némi kárörömmel gondoltam azokra a sorstársaimra, akiknek másfél hónapja más határidőt mondanak.

Csak azon töröm a fejemet, ha megkérdezném a Patyolat vezetőit, hogy miért nem tartják be a vállalt határidőket, akkor mivel takaróznának? Remélem, nem az én paplanommal...

(selmeczi)

KÖSZÖNET A VOLÁNNAK

Tapolca, 1977. nov. 26. este félkilenc. Hideg szél fú, havaseső hull. Feleségemmel és menyjelöltemmel kiskatona fiunkat látogatjuk. Jön a busz, felszállunk, jegyet kérek a laktanyáig, akkor derül ki: ez távolsági gyorsjárat Kanizsáig, legközelebb csak Keszthelyen áll meg... Kértem, álljanak meg egy pillanatra, tévedtünk. Válaszát a jegykezelő egyenest a sofőrhöz intézte: „Az utasok tévesen szálltak fel, álljunk meg a laktanyánál." Tulajdonképpen nem történt semmi, csak éppen emberségből vizsgázott egy jegykezelő és egy gépkocsivezető, a sok panaszos levélben szidott Volán alkalmazottai. Hadd köszönjem meg nekik itt, nyilvánosan.

Lukács Emil
1104 Bp., Mádi u. 95.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

KITÖRÉS ÜVEGBETÖRÉSÉRT

Az ezen a címen megjelent panasz (Ludas, 47. sz.) helytelenül említi vállalatunk nevét, összetéveszt bennünket a fővárosi építőipari szövetkezetek közösen fenntartott munkavállaló irodájával, a Lakásszervizzel. Kérjük e névcserét helyreigazítani.

Kabdebó Ferenc
igazgató
Fővárosi Javító-Szerelő Vállalat

LEVÉLVÁLTÁS A DIAÜVEGRŐL

A fenti című írásra (Ludas, 44. sz.) válaszolva közöljük: az áremelés és a névváltozás között semmi összefüggés nincsen. Bár a diaüveg szabadáras, IV. kategóriájú cikk, árát évekig mégsem emeltük. 1977-ben emeltük csupán az árát, dobozonként 4,40 Ft-tal, 26 forintra, kizárólag a begyűrűző áremelkedések miatt.

Juhász Gyula
igazgató
Üvegipari Művek, Salgótarjáni Síküveggyár

TÉLI ETETŐ

HÁROMKIRÁLYOK – 1977

HALLELUJA

Minthogy a karácsonyi piacon hiába kerestem olyan játékot, amely mai életünk gyakorlati valóságára nevelné gyermekeinket, magam kreáltam ilyet. A *„Segíts magadon, te mafla!”* című játékot mindenki haszonnal űzheti, kockadobásos alapon, az alábbi szabályok szerint.

1. Nagypapa vállalta, hogy éjszaka is dolgozik a Buksi kötőgépén. Ön előre léphet három betétkönyvvel.

5. Ön egy tavaszi éjszakán három stanecli bűzöngő penetránska magot szórt el a szomszédja balatoncudari kertjében. A kis virágok most kinyíltak, a külföldi vendégek hanyatt-homlok menekülnek át az ön villájába. Ön előre ugrik egy devizaszámlával.

14. Sétáljon végig Lollobrigidával karonfogva a Váci utcán. A költségkihatástól nem kell tartania. A művésznő már egy tányér meleg levesért is eljön. Ön ezúttal nem lép se előre, se hátra, csak boldog, mert a kollégáit megüti a guta.

27. Ön egy állófogadáson az asztal alá esik. Ha már a nyugati tárgyalópartnert is ott találja, nincsen semmi baj, a kapcsolat elmélyítése címén még egy bummedlit is felírhat. Ha még nem találja ott, háromheti alvókúrára vonul, s addig nincs több dobása.

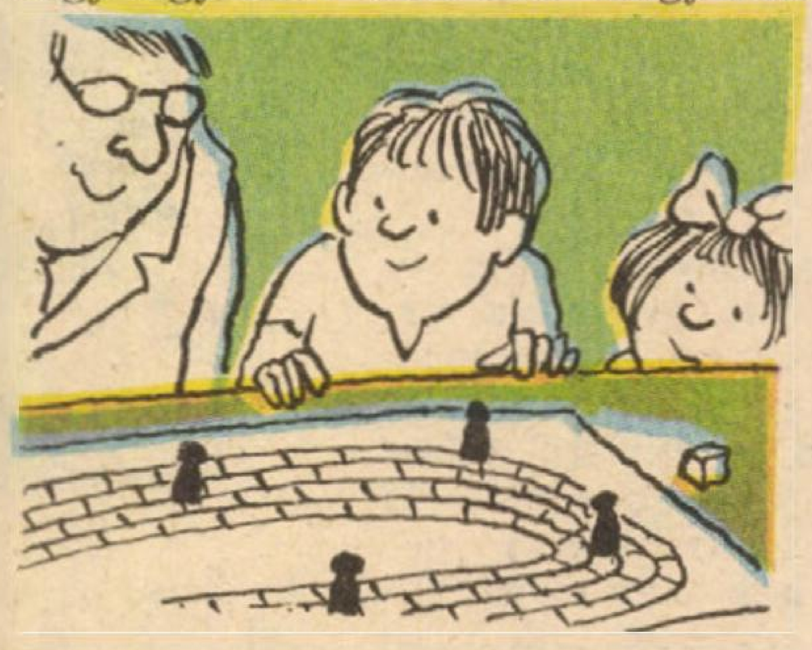
35. Pénteken délben sétáljon el az OTP központja elé. Vásároljon hárommillióért egy öttalálatos szelvényt az ott őgyelgőktől. Hogy az ötös azon a héten csak 2 és fél milliót nyert, ne aggassza. Ön hátramegy ötszázezerrel, de erőt meríthet abból a körülményből, hogy a lottónyeremény adómentes és kinyomozhatatlan.

44. Álljon meg. Önnek kikapcsolódásra van szüksége. Minden játékos húz egyet a tábla közepére helyezett kartonlapocskákból. Tervezzünk családi címert. Amelyik játékos a legtöbb fejű sast rajzolja, az nyert. A vesztesek se szomorkodjanak, vigaszdíj gyanánt jogukban áll családnevükhöz -ssy végződést ragasztani.

49. Örömhír. Harry bácsi megérkezett Clevelandből. Minthogy Harry bácsi még jól beszél magyarul, gyűjtessen vele aláírásokat három társasház építésére. Mire a kliensek észbe kapnak, Harry bácsi rég újra tányérokat törölget Clevelandben, s ön ismét előre léphet egy tekintélyes summával.

53. Pistike érettségi bankettja visszaveti önt három mezővel, mert ingyen a Pécsi Balett sem dalol. Státuszveszteségét behozhatja, ha Klárika viszont mostantól három afgán agárral jár művészi tornára a Volvón.

61. Nagymama lebukott a farmerokkal a Garay téren. Kisült, hogy egy szót sem tud lengyelül.

Önt ez ne aggassza. Büntetőintézményeink megkülönböztetett bánásmódban részesítik az idősebb hölgyeket. Egy dobásból mindenesetre kimarad. Nem ön. A nagymama.

69. Új villájának szaunaavatójára hívja meg a főnökeit is. Legalább látják, hogy képes együtt verítékezni velük. Ön ismét feljebb libbenhet három felhővel. Tapintatlan kérdésekre mondja, hogy szaunáját a rádió „Ki nyer ma?” című zenei fejtörőjén nyerte.

77. Vásároljon hat vagon meggyet. Etesse meg a szomszéd gyerekekkel. A magokból háromszáz mázsa divatnyakláncot fűzhet, lehengerelheti a bizsupiacot. Csak arra kell ügyelnie, hogy se nyeljenek, se köpjenek. Mármint a gyerekek. Meggymagot.

86. Teljes siker. Kisült, hogy a pikáns pletykák, amelyeket a főnöke feleségéről talált ki, szóról szóra igazak. A főnök a szívéhez kap. Ha képes háromperces nekrológot rögtönözni, ön előre léphet három íróasztallal.

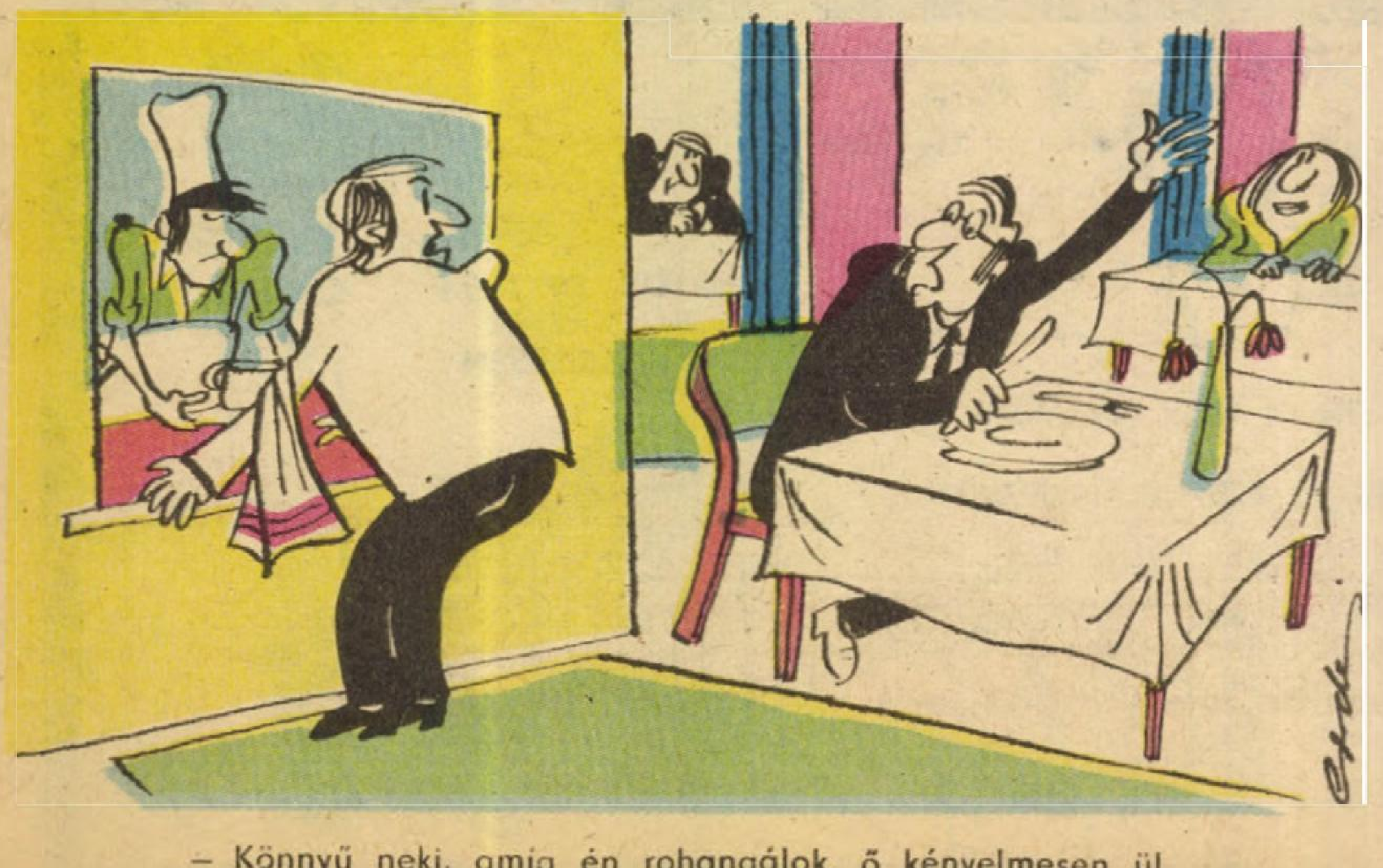
92. Ez az utolsó dobása. Menjen a pokolba. Ajánlja fel, hogy a helyi igények kielégítésére jutányos üzemanyagtöltő állomást létesít. Ha nem viszi el az ördög, ön nyert. Ha elviszi, akkor mi.

A kis játékosok ezek után körbeállnak, megfogják egymás kezét és a karácsonyfa meghitten pislogó gyertyácskái alatt eléneklik a régi-régi dalt, hogy

— Mennyből az angyal, lejött hozzátok...

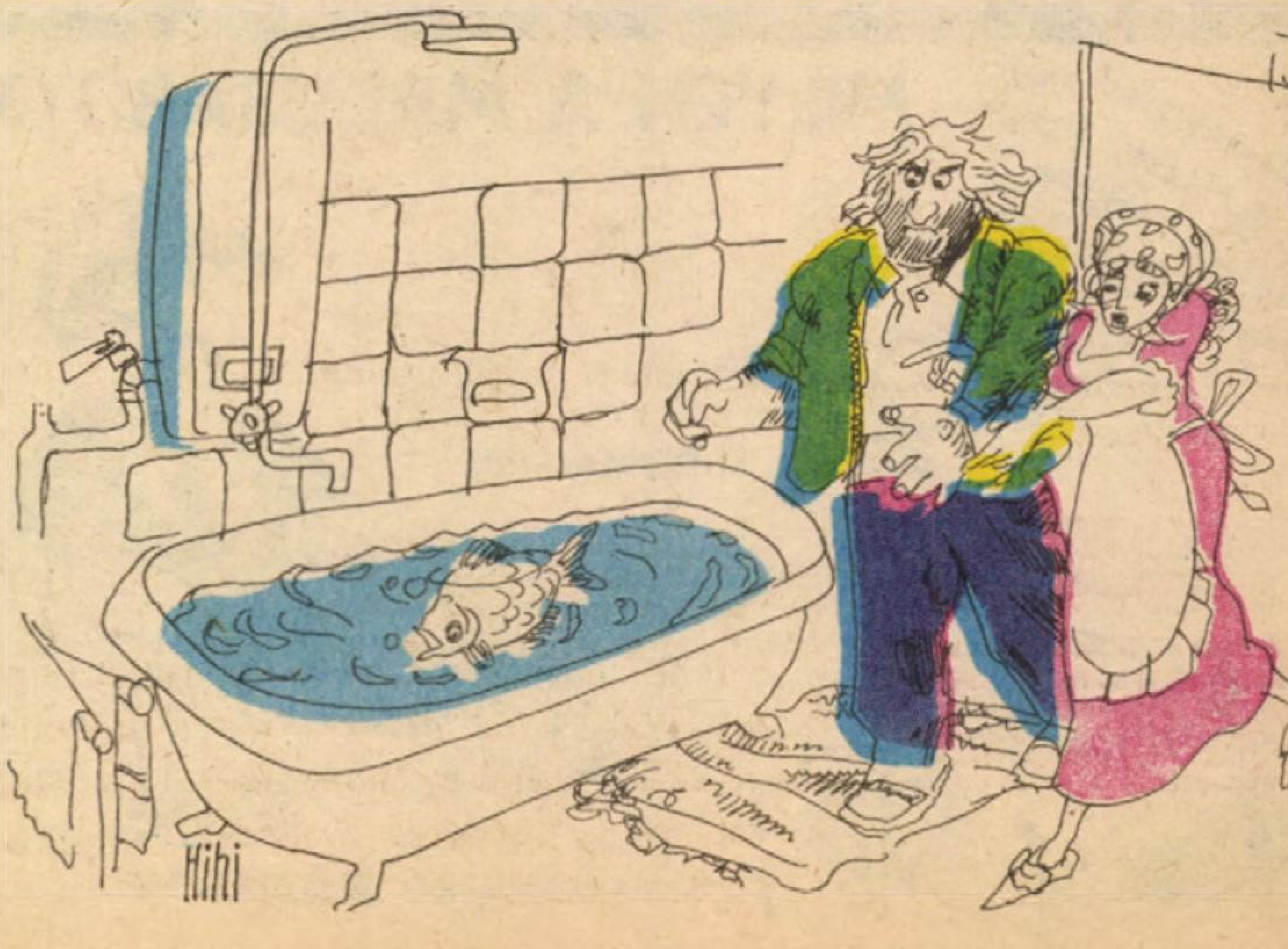
Peterdi Pál

NÉZŐPONT KÉRDÉSE

– Könnyű neki, amíg én rohangálok, ő kényelmesen ül.

FÉRFI A HÁZNÁL

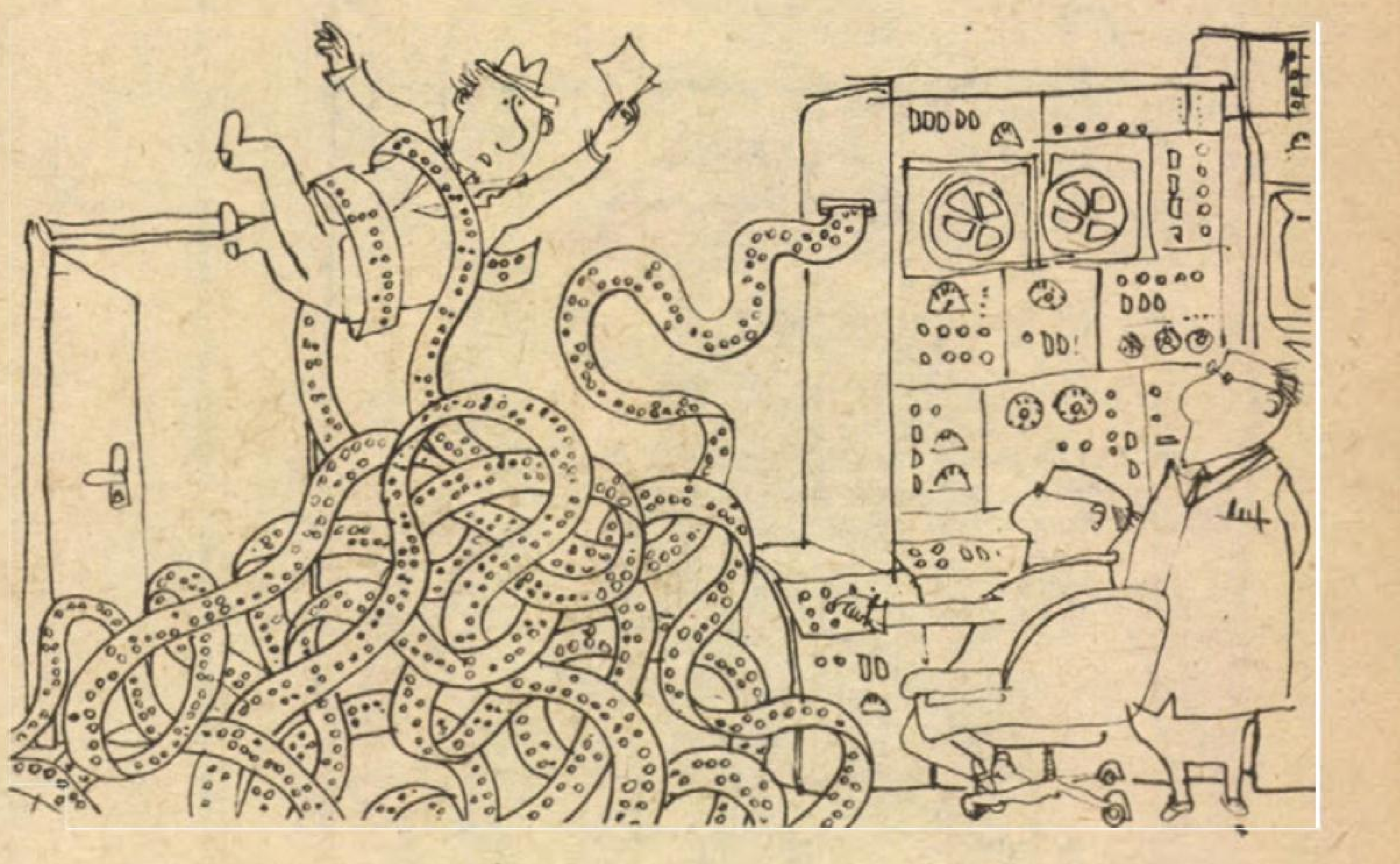

– Ot kellene megölni...

– Épp olyan, mint régen... igaz?

KOMPUTERES LAKÁSELOSZTÁS

– Ne legyenek szívtelenek, vegyék hozzá az adatokhoz a tegnap született leányomat is!

Levélváltás POSTAI DOLGOKRÓL

Kedves Szerkesztő úr!

A posta, szokásához híven, az idén is felhívta a lakosság figyelmét, hogy az ünnepi csomagokat és a jókívánságokat mindenki idejében adja fel, különben a küldemények kézbesítése a torlódás miatt késedelmet szenved. Szót fogadtam a postának és siettem, hogy karácsonyi ajándékaimat idejében feladjam: pesti és vidéki rokonaimnak már december elején ki is kézbesítették a küldeményeimet. Amennyire örülök, hogy segitettem a posta nagy gondjain enyhíteni, annyira bánt, hogy ez a nagy sietség megfosztja a feladót és a címzettet is az ünnepi meglepetés örömeitől. Vajon hogyan lehetne a lakosság érdekében legalább a postánál csökkenteni a munkaerőhiányt?

Kedves Olvasónk!

Amikor a posta kitalálta az ő hollóját, akkor a lakosság, megértve a munkaerőhiány csökkentésének fontosságát, egy emberként kutatni kezdte a kis könyvecskékben az irányítószámokat. Azóta minden költelességtudó állampolgár csak irányítószámmal ellátott levelet vagy levlapot ad postára, és szinte lelkiismeretfurdalást érez, ha ezt véletlenül elmulasztja. Aligha lehet tagadni, hogy a lakosság ezzel jelentősen elősegítette a postánál a munkaerőhiány csökkenését.

Szívem-lelkem örült és velem örült az egész ország, hogy a munkaerőhiány további csökkentését jelentette a hírlapi előfizetések kézbesítésének új rendje. Önkritikusan bevallom: kár volt ezért hőbörögni, a postának van igaza, aki kora reggel olvasni akarja kedvenc lapját, kocogjon le érte a lépcsőházba. Még az egészségének is használ vele. Ennél csak az jelentene még nagyobb munkaerőmegtakarítást, hogy ha egyáltalán nem lehetne előfizetni a lapokra, s az utcai árusoknál és a standokon sem lehetne megvásárolni. Igazán jóleső érzéssel gondolok arra, milyen örömet okozna a postának, ha nem lenne gond-

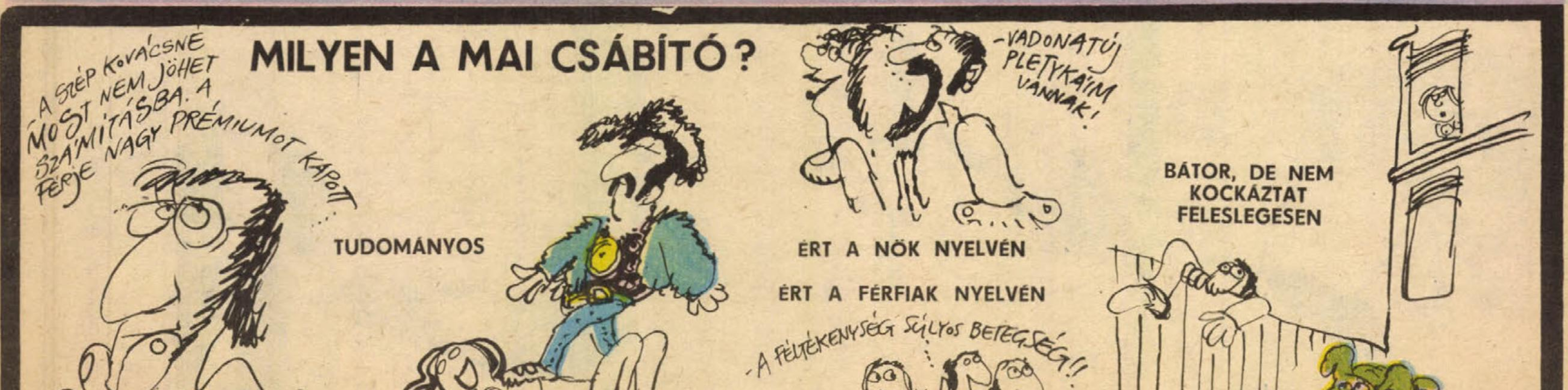
ja sem a hírlapterjesztéssel, sem az ehhez szükséges létszámmal. Elképzelem azt is, hogy megszüntetnék például a táviratozást. Ezzel is csökkenteni lehetne a munkaerőgondokat. De ha netán úgy vélnék, hogy ez esetleg sértené a lakosság érdekeit, valamiképp módosítani kellene a táviratok telefoni feladását, már csak a telefontulajdonosok idegeinek megkímélése miatt is. Mert: péntek este tárcsázom a 02-t, kisvártatva felveszik a kagylót, aztán hallom, amint leteszik az asztalra, de hangot nem hallok, amelyik bemondaná, hogy várjak, visszahív, sok a dolga, amit ilyenkor mondani illenék. És én csak várok és háromszor is várok rendületlenül, megismétlem még kétszer a tárcsázást, de megint csak nem hallok hangot, csak az asztalra ismételten letett telefonkagyló halk koppanását. Még szerencsém is van, gondoltam, mert előfordul, hogy fel sem veszik a kagylót, akármennyit is csenget az ember. De hirtelen lámpást adott kezembe a „Fontosabb kapcsolási számok" jegyzéke. Megláttam benne a 02-es táviratfeladás hivatalvezetőjének a telefonszámát. Azonnal tárcsáztam: kellemes, üde női hang elnézést kért, holnap fontos névnap van, nagy a forgalom, nem győzik, mondjam be a telefonszámomat, visszahívnak és feladhatom azonnal a táviratot. Néhány perc múlva hívtak és már diktáltam is a szöveget.

Arra gondoltam, hogy ha háromnegyed óráig hiába vártam a 02-re, akkor minek „üzemel" a 02-es? Helyette mindjárt a hivatalvezetőt lehetne hívni és így is felszabadulna néhány munkaerő, akit a posta máshol fel tudna használni. Hiszen a *péntek* este 20 órakor Budapest lakott területére feladott táviratomat így is kézbesítette a posta már *hétfőn* délelőtt.

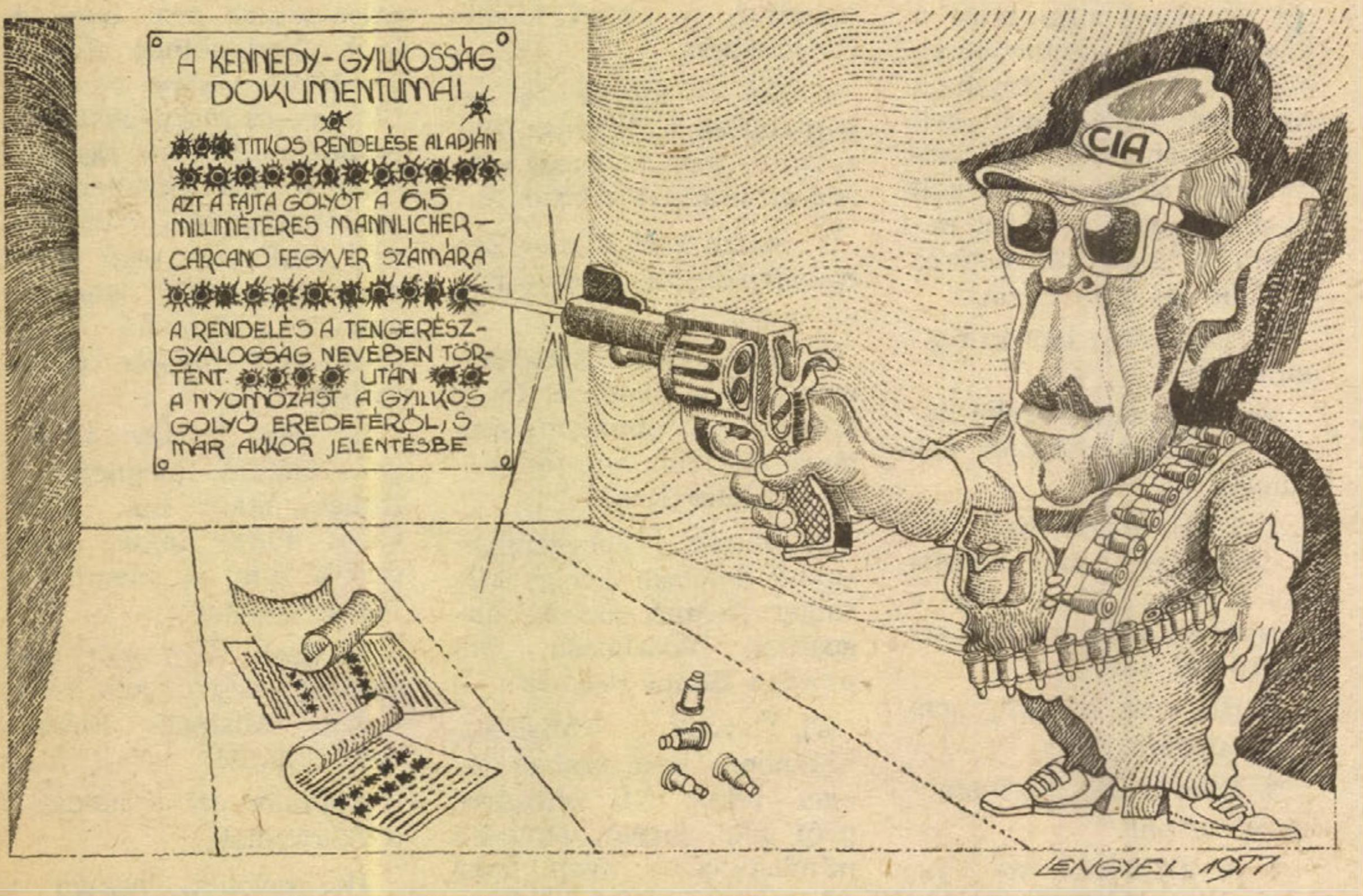
Földes György

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

SZIGORÚ CENZÚRA

SALAMON

Idősebb férfi kacsázik be szerkesztőségi szobámba. Szivar, csokornyakkendő, két behemót cipő — minden olyan ismerős rajta. Izgatottan kérdezi:

— Aranyoskám, volt nekem a Nyugatinál egy színházam, nem tudod, hova lett?

A hang! Ez az éneklő, szóvégeket felcsapó, senki máséval össze nem téveszthető hang! Salamon Béla ő, nem lehet más.

— A Kamara Varietét keresi, Béla bácsi? Azt bizony becsukták.

— Jó hír! — örvendezik a jámbor öreg. — Rájöttek végre, hogy mutatósabb otthont érdemel, hiszen az egyetlen varietészínház ebben a kétmilliós városban. Aztán hova költöztették? Csak nem a Várba, abba a bíbor-bársony új színházba? Mondd, kedveském, Gyurkó fogja igazgatni a varietét is?

— Micsoda bizarr ötlet!

— Miért? És a Faluszínház összeházasítása a Huszonötödikkel, az nem bizarr? Egyébként is, úgy hívják: Népszínház. Hát a mi színházunkba ki járt, nem a nép? Bizony hogy azok! Igen jóra való népek, terézvárosiak, angyalföldiek, meg átutazó derék falusiak...

Most irgalmatlan leszek:

— Én még emlékszem az öt évvel ezelőtti híres bűnügyre. Egy szabolcsi fiatalember megölte anyját-apját, aztán feljött Pestre és a Nyugati körül csövezett: a Tavaszban, a Szikrában, meg a Kamara Varietében...

— Megölte a szüleit és utána beült a színházba? Megeshetett. Egyszer. És az hányszor megesik, hogy végignéz az ember a színházban egy modern drámát, s utána kedve lenne hazamenni, apját-anyját megölni?!

— Elvégeztetett, Béla bácsi: a Kamara Varieté örökre bezárt, s nem kap új otthont Pesten.

— Szegényebb lesz a város. Európa egyetlen fővárosa, ahol nincs varietészínház...

— Hogyhogy egyetlen? Tudtommal Tiranában sincs.

Az érv annyira lenyűgözi, hogy szólni se tud. Én folytatom:

— Befogadószínház lesz a maguk régi kócerájából. Összeáll egy társulat, létrehoz egy produkciót, s kibéreli a színházat...

Felcsillannak az öreg szemek.

— Ha összeáll néhány zenész, táncos, akrobata és tréfacsináló, és összehoz egy jó kis látványos, mulattató produkciót, azt is befogadja majd ez a színház?

— Ne spekuláljon, Béla bácsi, a varietét ide nem lehet visszacsempészni. Ennek a sekélyes, alacsony kulturális értékű műfajnak a kiszorítása igen jelentős közművelődési tett!

— És mi lesz az artistákkal, zenészekkel, akrobatákkal?

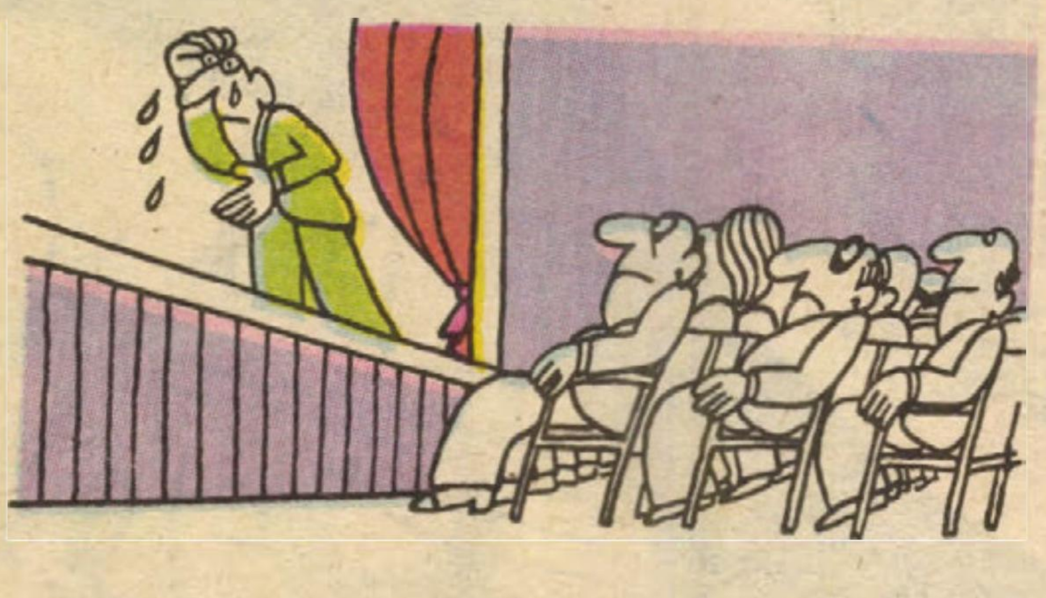
— Utazó varietét szerveznek belőlük, vidékre járnak majd.

— Hogy is van ez, aranyoskám? Ha vidéken csinálják, akkor közművelés, ha Pesten, akkor nem?

Hamarjában nem is tudom, mit feleljek erre. Odavágom azt, amit nekem szoktak hasonló helyzetben:

— Ez olcsó demagógia!

— Engem sértegethetsz, aranyoskám, de nézz csak be a színházak nézőterére: mit látsz? A publikumot a bánat eljegyezte... Pár éve még a Vidám Színpadnak is volt kamaraszínháza. Elvették tőle, csendben. Most becsukták a Varietét... Lehet, hogy néhány év múlva a Révay utcában sem a Vidám Színpadot találjuk majd. Valami más lesz a helyén. Talán a Sivár Színpad, a Könnyzacskó Színház, a „Szomorúfűz" Oratóriumszínpad, vagy a Báró Farkasréti Kerepesről elnevezett Nekrológ Színház... A Fővárosi Operett helyiségében az Özvegy Pókainé Színház oskoladrámákat és csángóföldi passiójátékokat tűz a műsorára. Komlós színházát átveszi a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat, még a nevét sem kell megváltoztatni, mert pont beleillik a profilba. A rádióban minden hónap első hétfőjén felcsendül a szignál: „Hallgassunk kantátát,

a kantáta az nagyszerű dolog..." És mi lesz vajon a városligeti műintézetből, ahol most a porondon lovak és bohócok kerengenek?

— Mit tudom én! Talán filozófiai színház — mondom indulatosan, mert már unom a nyűgösködő öreget. — Kiül a porond közepére egy színész és felolvassa Immanuel Kant műveit!

— És gondolod, hogy attól majd gyorsabban kerengenek a lovak?

— De hisz akkor már nem lesznek lovak a porondon!

— Csak a nézőtéren?

— Micsoda krajcáros szellemesség! — mondom mély megvetéssel. Érzem, hogy nagyon megbántottam, engesztelőleg hozzáteszem: — Azért ne haragudjék rám, Béla bácsi, és jöjjön el jövőre is.

Az öreg elindul, a küszöbön megáll, visszafordul, ahogy azt a színpadon csinálta, s azt mondja:

— Én jöhetek... Feltéve, ha itt akkor is vicclapot csinálnak még, s nem a „Keresztények sírjatok!" című almanachot...

Radványi Barna

TÉLKÓSTOLÓ

Fülöp György rajzai

– Mennyi ez a színes téli cucc?
– Hat kék és három piros...

– Mankókölcsönzés nincs?

– Ugye jó volna tudni, meddig maradok?

A házasságkötési szertartás után a fiatal pár kilép a francia kisváros polgármesteri hivatalából. Az ifjú asszony kifejti magát férje ölelő karjából, papírlapot vesz elő, ceruzával áthúzza az első sort, és így szól:

— Várj egy pillanatig, drágám, mindjárt megnézem, milyen tennivalót jegyeztem fel még a mai napra.

Az utóbbi időben sok bíráló cikk jelent meg a reklámokról. A sajtóban, a rádióban, a televízióban olvasható, hallható, látható hirdetésekről.

A reklám bírálata örökzöld téma és hálás téma. A legtöbb esetben egyet is értek ezekkel a bírálatokkal. Nagyon sok esetben feleslegesen reklámozunk egyes cikkeket, csak azért, hogy a vállalatok elköltsék a propagandacélra szánt összeget. És ez az összeg nem is kicsi! (Bár az enyém lenne!) Nagyon sok pénzbe kerül a plakát, a tévéreklám, a rádióreklám. Meg kell fizetni a szövegírót, a rendezőt, a szereplőket és meg kell fizetni azt is, hogy különböző tömegkommunikációs szervek lehetőséget adnak a hirdetésre. E műfajban születnek jó és kevésbé jó reklámok. Egyesek el se jutnak a tudatunkig, de vannak olyanok is, amelyeket nem felejtünk el. Nem tudjuk elfelejteni. S ezek a jó reklámok.

Az igazán jó reklám azonban egy fillérbe se kerül. (Tudom, hogy most a hirdetési szakemberek megcsóválják a fejüket.) Nem kell plakát, nem kell a plakáton szép nő, félmeztelen szép nő, nem kell ötletes szöveg, amelyet naponta többször is sugároz a rádió és a televízió.

Mi kell tehát egy jó reklámhoz?

Vegyünk egy példát: hogyan reklámozhatunk egy filmet?

1. Több cikket kell írni a forgatásról: hol forgatják a filmet, kik lesznek a szereplők, mi a rendező elképzelése stb.

2. Ha kész a film, nem kell hirdetni.

3. Nem kell díszbemutatót tartani.

4. A kritikusok ne írjanak a filmről egy sort sem. Se jót, se rosszat.

5. Ne premier moziban mutassák be, hanem valamelyik utánjátszó moziban. Mondjuk, a József körúti Bányászban.

6. Ha — tegyük fel — bemutatják a Bányász moziban — csak napi egy előadáson láthassa a közönség.

7. Szólni kell Flancz Zebegénynek, hogy nézze meg a filmet.

8. Ha Flancz Zebegény megnézte a filmet, el fogja mesélni a munkahelyén, hogy moziban volt és milyen filmet látott.

10. Flancz Zebegénnyel együtt dolgozik özvegy Misinger Elődné, aki a hangosfilm feltalálása óta minden filmet megnéz.

11. Özvegy Misinger Elődnének nem szabad jegyet adni. Ha elsőzörre nem kap jegyet, elmeséli mindenkinek: olyan nagy sikere van a filmnek, hogy nem lehet jegyet kapni.

12. Özvegy Misinger Elődnének másodszorra sem szabad jegyet adni. Ha másodszorra sem kap jegyet, mindenkinek elmeséli: óriási sikere van a filmnek, és megpróbálja kitalálni, miért csak egy moziban és napi egyetlen előadáson látható a film. Ennek csak két oka lehet: vagy pornográf jelenetek vannak a filmben vagy túlságosan merész politikailag.

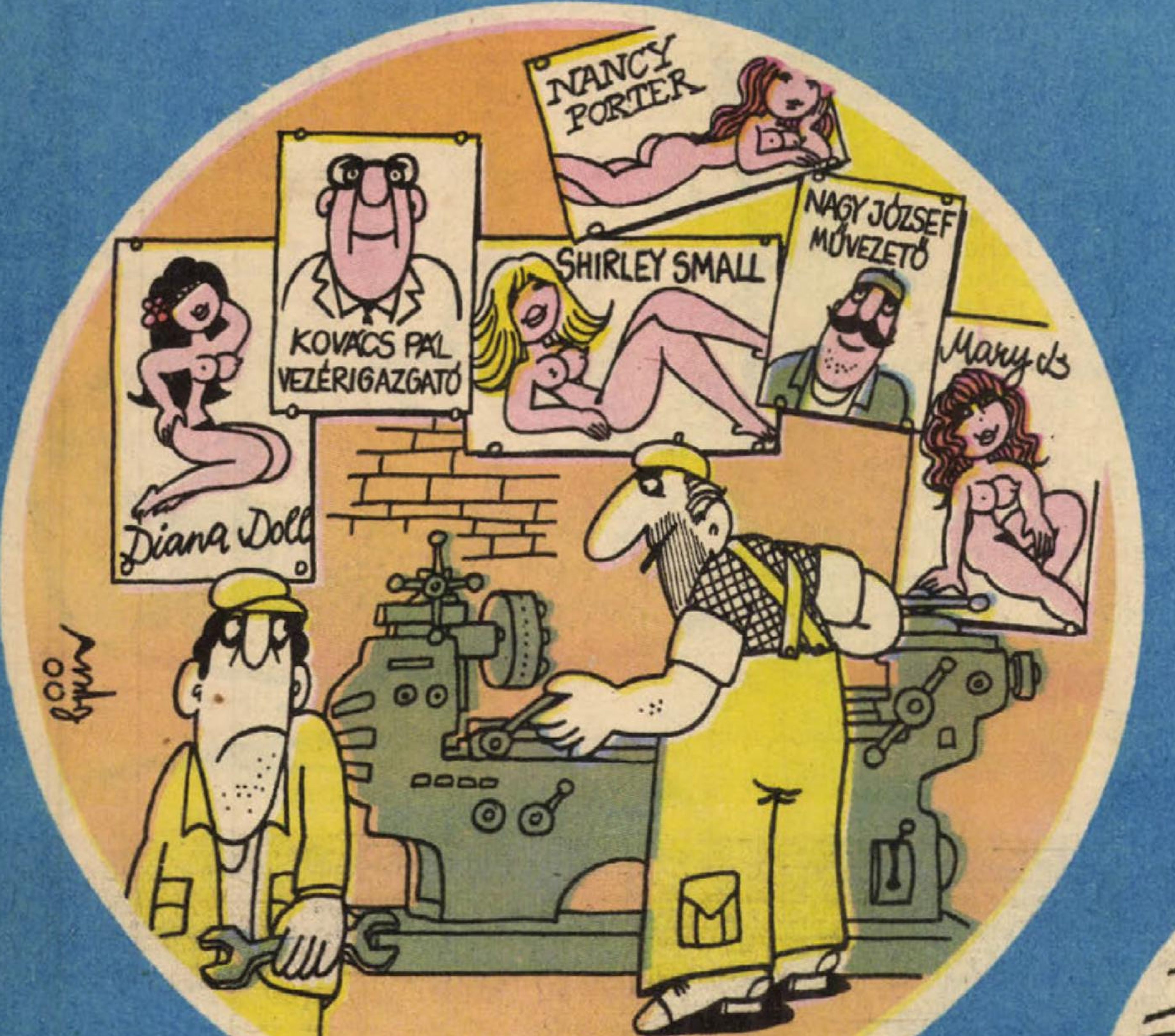
13. Ha özvegy Misinger Elődné megnézte a filmet, akkor már a fél város tudni fogja, miről szól a film, és megrohanják a pénztárt.

14. Ezek után már csak egy szál szegfűt kell venni özvegy Misinger Elődnének, hálából.

Ajánlom ezt a módszert a FŐMO-nak.

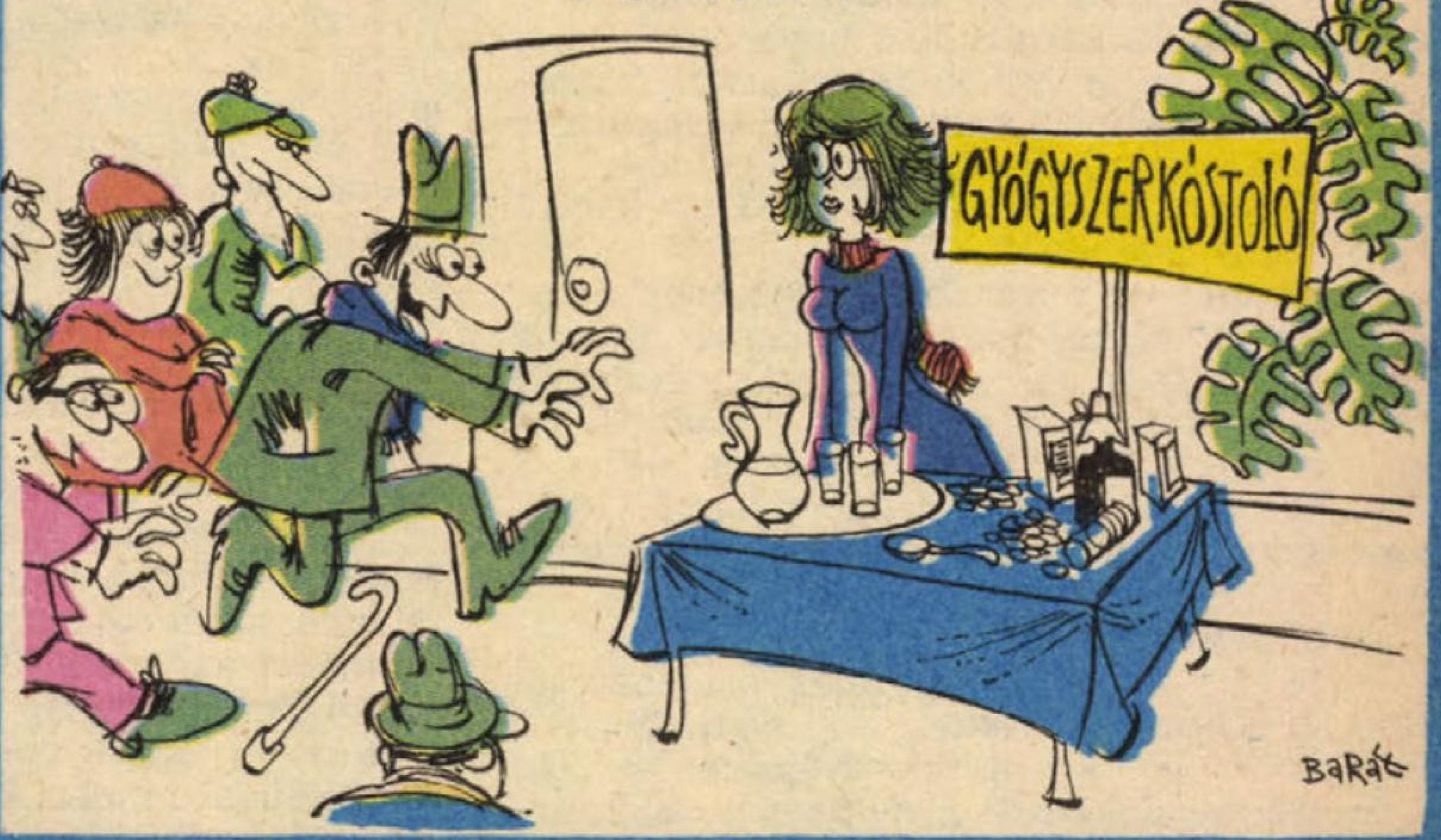
Ha beválik, nekem is vegyenek egy szál szegfűt.

Mikes György

MUNKAHELYI DEMOKRÁCIA

VÁSÁRLÓKEDV

GÉPRABLÁS A JÖVŐBEN

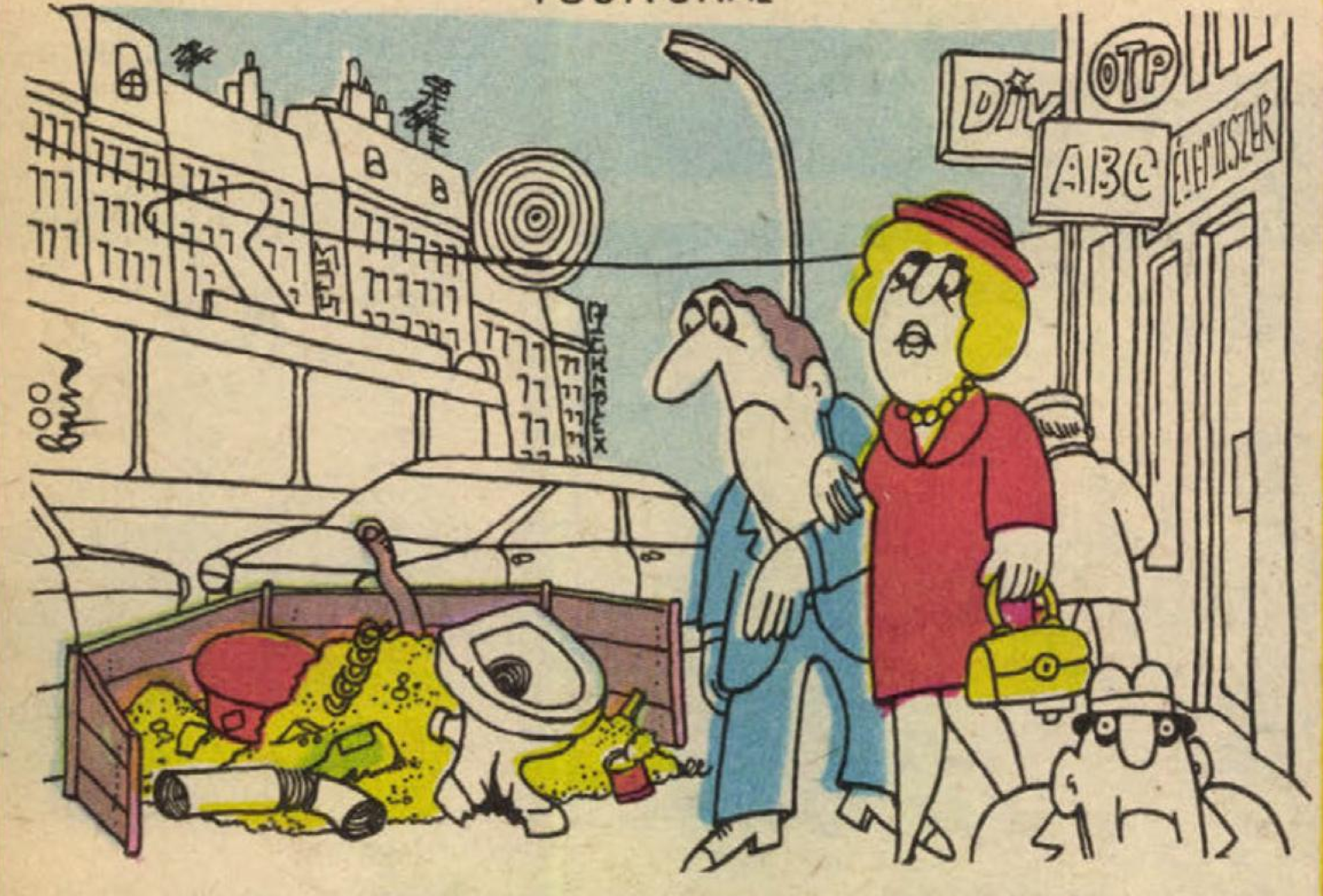

– Nem találtunk befogadó országot!

KISKERT

FŐÚTVONAL

– Pad bezzeg nincs, amire leülhetne az ember!...

KVARCÓRULET

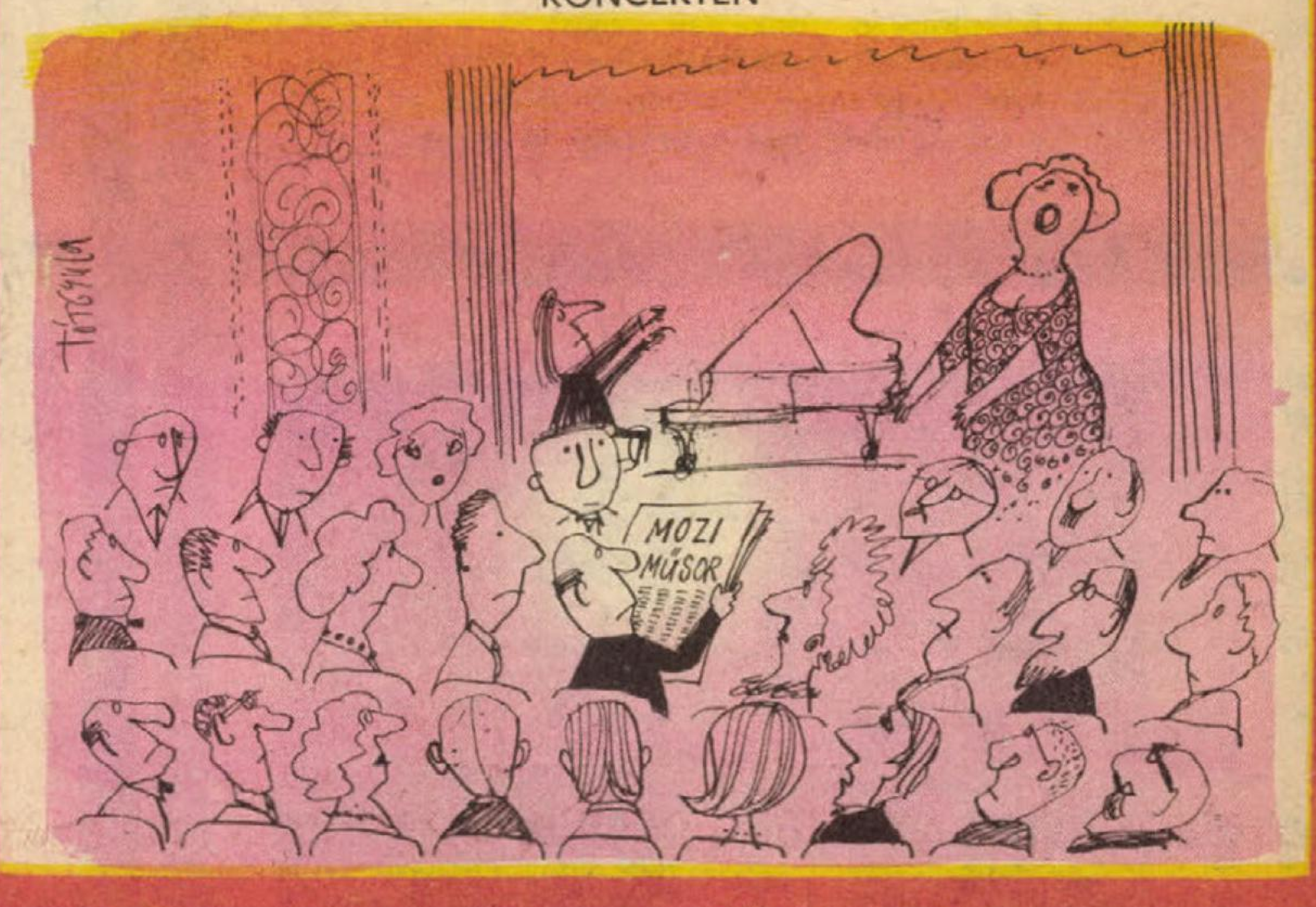
– ... mutatja még a Föld történetét évmilliókban, azonkívül az OTP-tartozásomat...

NŐI DOLGOK

– Neked ez csak egyszerűen utolérhetetlen?

KONCERTEN

A NAGY ZABÁLÁS

— Maga mit főz, szomszédasszony, a karácsonyi ünnepekre?

— Lesz nálunk halászlé, rántott hal, kocsonya és töltött káposzta.

— Nálunk pulyka és malacpecsenye is lesz!

— De mihozzánk eljön a fiam, a menyem, az unokám, a sógorom, a vőm, a testvérem és az ángyom is!

— Hozzánk a keresztlányunk, az unokatestvéreink, a nagynénikéink, a barátaink, a kollegáink és Marci bácsi is eljön!

— De az én sógorom egyedül megeszik három tál kocsonyát és megiszik öt liter bort!

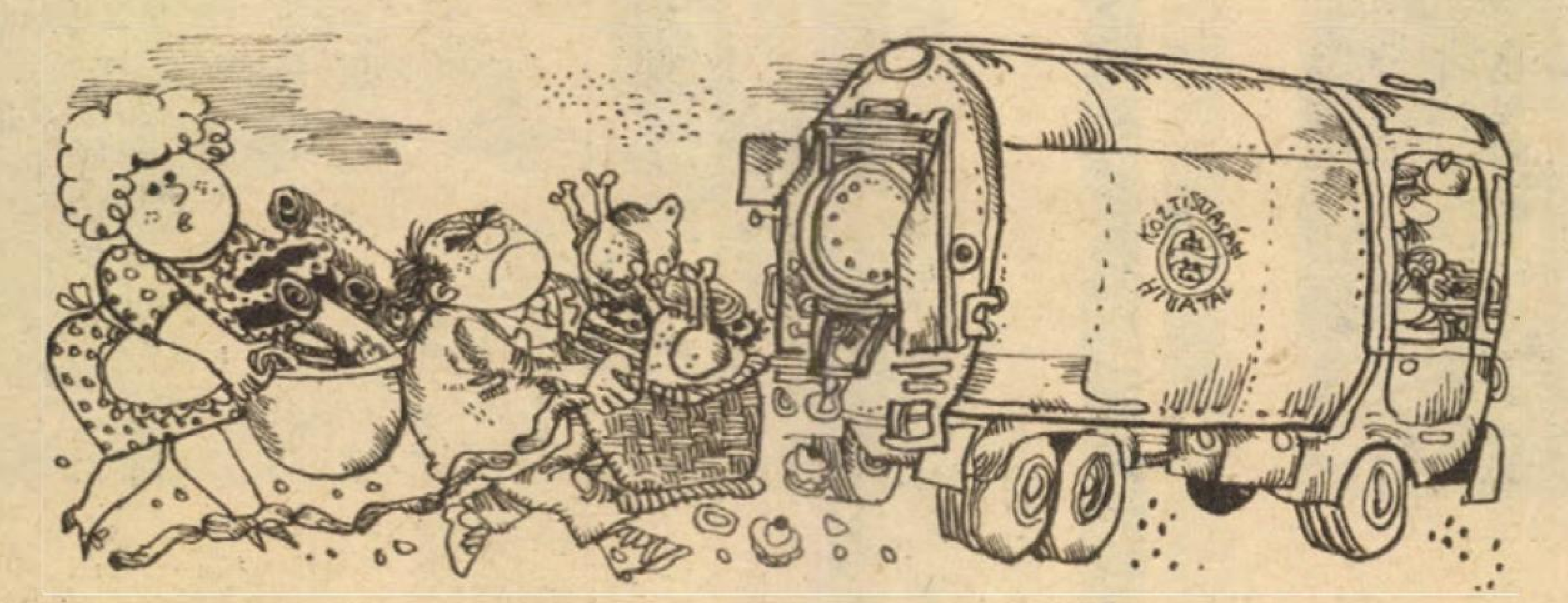
— Az én testvérem tizenöt üveg sört iszik karácsonykor minálunk! Marci bácsi pedig egyedül megeszik egy fél disznót!

— De én több, mint négyszáz forintot hagytam a hentesnél!

— Én csak a zöldségesnél hagytam annyit! A közértben kétezernél is többet vásároltam eddig!

— De én háromezerért vásároltam a közértben! És vegye tudomásul, hogy egy maszek cukrásznál rendeltem bejglit!

— Én két diótortát és húsz kiló

habcsókot rendeltem egy maszek cukrásznál!

— Mi kettőnk egyhavi fizetését költöttük el!

— De mi kivettük a spórolt pénzünket is az OTP-ből!

— Mi meg ötezer forint személyi kölcsönt is felvettünk!

— De nálunk hatféle aperitif, nyolcféle előétel, tízféle főétel és tizennégy féle sütemény lesz!

— Mi meg szenteste háromszor fogunk vacsorázni! Karácsony első napján pedig négyszer fogunk ebédelni!

— De mi karácsony második napján is frissensültet eszünk!

— Csakhogy én a karácsonyi ünnepek után hét kukába fogom kidobni a maradékot!

— De a mi maradékunkhoz nem is lesz elég egy szemeteskocsi! Mi majd annyi mindent kidobunk, hogy riadóztatják a Köztisztasági Hivatalt!

— De mi aztán jövőre nagyon összehúzzuk a nadrágszíjat!

— Kapaszkodjon meg! Én jövőre zsíros kenyeret adok karácsonyra!

— De nálunk libamáj is lesz benne!

— Akkor nálunk három liba lesz!

— De én öt disznót fogok hizlalni!

— Én meg ötvenfős rokonságot!

— De nálunk nagyobb rokonság ül majd az asztal mellett!

— Nálunk pedig nagyobb rokonság fekszik majd az asztal alatt!

— De nekünk akkor is rosszabb lesz, mint maguknak!

— Nekünk lesz rosszabb!

— De maga egy hivalkodó páva!

— Maga pedig pulyka!

— Oktondi liba!

— Kellemes ünnepeket!

— Hasonló jókat!

Tormai László

SZILÁGYI GYÖRGY:

LAPRAFORGÓ

Az igen tisztelt olvasó
csokorba kötve kapja itt,
fakult múltunk karácsonyi
s szilveszteri lapjait!

E lapok nem alap nélkül,
mint a történelmi mondák,
vagy a magunk emlékei:
részben szépek, részben rondák...

1905

E kalács a „békebeli béke"
remeke, sőt, pékészeti éke!
Kár, hogy nagy a monarchia léke,
s kilenc évig tart már csak a béke...

1909

A leányka, a fiúcska
arca lázban ég a dicstől,
majdnem olyan boldogok tán,
mint a fényképész e giccstől...

1913

A hölgy nem sejti, (tán az úr sem),
csak én jegyzem meg malíciából,
hogy jövőre tábori lapot küld
az úr neki majd Galíciából...

1916

Az ablakon Helga, Olga,
meg a kíváncsi kis Kenéz;
(ki egyébként Béla, csak a
rím miatt lett Kenéz) benéz...

1920

Bodros fürtű kisfiúnak
szél cibálja lokniját,
elvesztettük a háborút,
ő meg a fél zokniját...

1923

Húszas évek! A valóság
néha nagyon otromba:
a lányka ma eltartott egy
szociális otthonba'...

1926

Vígan szalad a hóember,
nyakában az édes teher,
szegény feje elolvad majd,
mert a hölgy épp oda lehel...

1929

Pengős malac szerencsét hoz,
borrá változik a víz is!
De az új év mást hozott, mert
jött a gazdasági krízis...

1933

Mázsás kocák korcsolyáznak,
s hozzá fürgén, nem is resten!
Ilyen disznóság csak régen
fordulhatott elő Pesten...

1935

Kutyavilág! Szilveszterkor
annak örült Kelet, Nyugat,
hogy a rádióban csak egy
kutya és nem Hitler ugat...

FEHÉR KLÁRA:

BÖGRE KÉK NEFELEJCCSEL

Jóságos ég, micsoda jámbor ügynek indult!

Íróasztalomon összegyűlt vagy féltucat panaszos levél arról, hogy mi minden nem kapható. Nincs cserélhető betét porszívógépbe, eltűnt az ötös guminadrág, a mosógéphez való tüllzacskó, nem kapható félliteres alumínium teáskanna, meg hasonlók. Írtam az ügyről egy kis cikket, azzal a biztos tudattal, hogy attól ugyan nem lesz se guminadrág, se tüllzacskó, de az én lelkiismeretemen nem szárad egyik sem.

A cikk megjelent és én kaptam rá egy drámai hangú levelet. És én ezt a levelet — ó, én meggondolatlan, én boldogtalan, én szerencsétlen —, ugyancsak közreadtam, nyilvánosság elé vittem.

Így szólt a levél:

„Tüllzacskó kellene? Guminadrág? Mit szól akkor az én kálváriámhoz, aki két esztendeje keresek egy fehér porcelánbögrét, peremén kék csíkkal, egyik oldalán festett kék nefelejccsel. Mert negyvenöt esztendei házasságom alatt ebből a bögréből ittam a kávét. De a sors kegyetlen volt. Házasságunk sohasem volt igazán boldog. Az utolsó években tűrhetetlenné vált. Elváltunk. Elosztottuk mindazt, ami közös szerzemény volt. Nekem maradt a bögre. Hiszen mindig is abból ittam a reggeli kávét. És képzelje el, — három héttel a válás után a feleségem visszajött. A bögréért. Akkor jutott eszébe, hogy az anyai öröksége. Adjam oda. Nem mond le róla. Asszonyom — negyvenöt évig az a bögre volt számomra az otthon. A reggeli kávé jó íze. A biztonság. Amikor hadifogoly voltam, álmomban ebből a bögréből ittam. Hát, persze, odaadtam az asszonynak, ha követelte. És megpróbáltam egy ugyanolyat venni. De nincs. Nem gyártják. Volt mindenféle flancos csészeforma, piros széllel, pöttyel, kiselefánttal. De egy sem az igazi... Tisztelettel Borka Ajtony."

Két nap múlva levél érkezett egy dunántúli városból.

„Tessék velem közölni Borka Ajtony teljes címét. Van nekem egy kékszélű bögrém. Talán a sors akarta így, hogy felajánljam a szomorú szívű embernek. Az oldalán nefelejcs is van, sőt egy szép kép is, és rá van írva, hogy Herkulesfürdői Emlék. Még nagyanyámtól örököltem. Nagyon várom a címet és nagyon remélem, hogy Borka Ajtony meglátogat szerény hajlékomban. (Saját telek, fél-ház, villany bevezetve.) Én is egyedülálló vagyok, szomorú sorsomat szívesen feltárnám egy megértő léleknek.

A választ tessék a szerkesztőségben hagyni, ha Pestre jövök, elviszem. »Két szív« jeligére."

Még aznap jött egy pesti levél is.

„Nekem nincs régi bögrém, de van egy szép Altwien teáskészletem. Szeretek túrázni, szeretem a komoly zenét, önhibámon kívül elvált asszony vagyok. Talán egy csésze tea nálam elfeledtetné a hiányzó bögrét. Negyvenes, szőke jeligére kérnék választ."

A harmadik levél két nap múlva érkezett.

„Asszonyom, kérem, közölje velem ügyfele címét. Fröccsöntő kisiparos vagyok. Mi porcelánnal nem foglalkozunk, de szebbnél szebb bögréimből szívesen küldök akár hatot is, a kedves, szomorú sorsú levélírónak. Esetleg egy gyermekotthon javára is adakoznék. Egyetlen kérésem, hogy ezt az újságba volna szíves kiírni. Tisztelettel."

Egy hét múlva érkezett meg Ágh Etelka dr. agronómus levele.

„Audiatur et altera pars, drága Asszonyom. Elolvastam annak a csibész Borka Ajtonynak a panaszlevelét. Bögre! Atyaisten, hát van ennek az embernek bőr a képén? A bögréért jajgat? Az kell neki? A szegény nagyanyám kék nefelejcses bögréje? Hát a két szoba berendezése nem volt neki elég? Az agárdi telek? A nagyanyai szőlő? Az ezüstök? Az életem? Az ifjúságom? Hát azt nem írta meg, hogy zálogba tette a cihákat és ellóversenyezte? Hogy amíg én kiszálláson voltam, kombájnosokat ellenőrizni, ő orgiát rendezett a családi fészekben, felhozta a barátnőit és elajándékozta a kombinéimat? És a többi tányér és bögre nem kellett neki, amit részegen a falhoz vagdosott? Ó, egek! Mire kell neki a nagyanyám bögréje? Mert hogy kávét sosem iszik, se reggel, se este, azt tudom... Borka Ajtonyné, született Ágh Etelka." „U.i.: Csak tizenöt évig voltunk házasok, a negyedik felesége voltam."

És még mindig jöttek a levelek.

„Nem szégyelli magát, hogy ilyen Borka Ajtony-félék pártját fogja? Gondolhatja, mit szenvedhetett mellette az a szegény asszony, ha nem akarta a bögrét otthagyni. Én se hagytam volna ott! Mert én tudom, mit szenvedtem egy részeges gazember mellett, amíg a négy gyermekemet felneveltem. Hol az egyenjogúság? Hol a nők megbecsülése?"

„Hiába írt maga Borka Ajtonyt, én a maga cikkében ráismertem a sógoromra, Flekk Gézára. Tudja az a gazember, hogy hogyan kell kicsavarni az igazságot. Nem fogja megkapni a bögrét. A húgom az evőeszközöket sem fogja megfelezni. Mondja, mivel vesztegette meg magát, hogy reklámot csinál neki az újságban?"

És még egy levél:

„Tessék megmondani annak a hülye Borka Ajtonynak, hogy ne bánkódjék egy bögre miatt. Még egy herendi étkészlet miatt sem. Ha egyszer meg tudott szabadulni egy asszonytól. Hajjaj. Egy férj."

Ezenkívül érkezett hat csomag. Úttörőktől, fiatalasszonytól, öregasszonytól, agglegénytől. Pöttyös bögre, csíkos bögre, egy tiszta fehér, Karlovy Vary-i képpel, egy belül aranyozott és egy betegnek való szopócsésze. Kissé tanácstalanul forgatom az adományokat, majd átnyújtom egy szociális otthonnak. Egyébként a valódi levél íróját Erfurti Botondnak hívták, én csak óvatosságból, hogy valahogy fel ne ismerjék, neveztem Borka Ajtonynak. Az ő levelében egy körömvágó ollóról volt szó, amivel fürdés után pediközözni szokott, de elvált felesége sróhúzóval szétszedte az ollót és a felét elvitte.

Bevallottam az igazságot, könyörgök, kíméljenek!

SZÓNOK

SZILÁNKOK

ANYA

— Nyolc gyermeket szültem. Ha csak hét van idehaza, egyedül érzem magam...

SZAKÍTÁS

— Asszonyom, ön a múlt héten megcsalt egy kollégával! Végeztünk! Nem vagyok többé a fodrásza!

SAJTÓÉRTEKEZLET

— Remélem, hogy a termelők és a kereskedelmi felvásárló szervek kapcsolata jövőre gyümölcsöző lesz — mondta a Zöldség- és Gyümölcsértékesítő Vállalat egyik illetékese.

TÖPRENGÉS

Kéz kezet mos. De hogyan, ha nincs se szappan, se törülköző? — töprengek egy mosdóban.

BETEGES FÉLTÉKENYSÉG

— Ágnes! Képtelen lennék elviselni a gondolatot, hogy rajtam, a férjeden és Lajoson kívül még van valakid!

HARISNYANADRÁG

— Vettem magamnak délelőtt tíz pár harisnyanadrágot. Talán délutánig elég lesz.

JÓ ALVÓ

— Lekopogom: olyan jó alvó vagyok, hogy még arra sem ébredek fel, amikor a főnököm ordítva kéri a negyedévi tervkimutatást.

KÖZÉRDEKŰ KÖZLEMÉNY

EZÚTON ÉRTESÍTJÜK AZ ÉRDEKELTEKET, HOGY A VEVŐ IS EMBER ÉS AZ ELADÓ IS EMBER!

SZŐLŐSGAZDA

— Van egy kis szőlőm Zalában.

— Mennyi?

— Egy negyedkiló.

TÁVHÁZASSÁG

— Én Pesten élek, a férjem Miskolcon. Egy vagyonba kerül havonta a telefon, mert kénytelenek vagyunk interurbán veszekedni.

REKLÁM

GYÁRTMÁNYAINK MINŐSÉGÉRE 17 FELSŐBB SZERVÜNKNÉL PANASZKODHAT!

ABSZURD

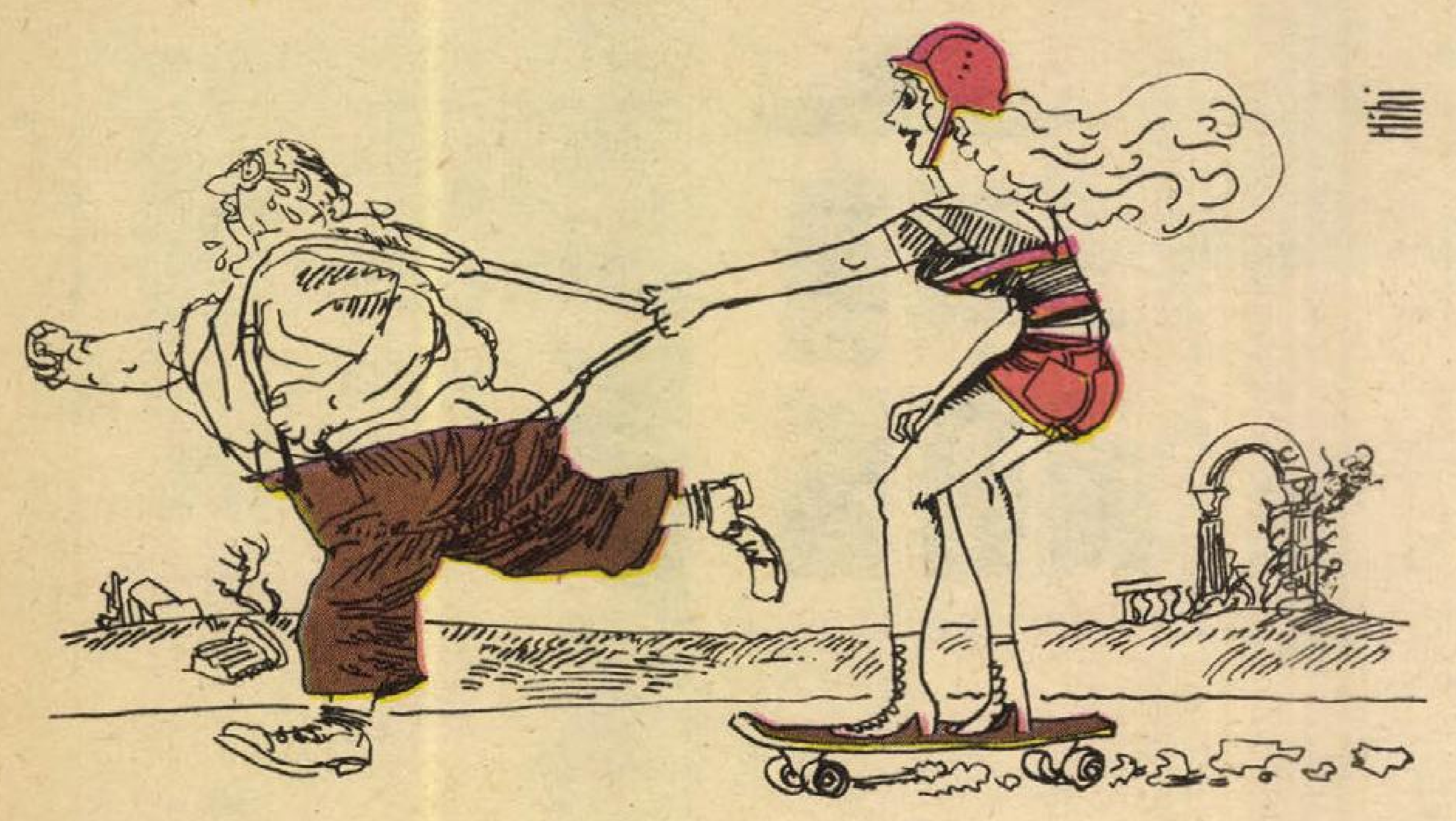
— Ismerősnek tetszik lenni. Nem volt valamikor a feleségem?

— Én most is a feleséged vagyok...

Galambos Szilveszter

MARATHON

HEGEDŰS,
LEHOCZKI,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
FÜLÖP,
SAJDIK

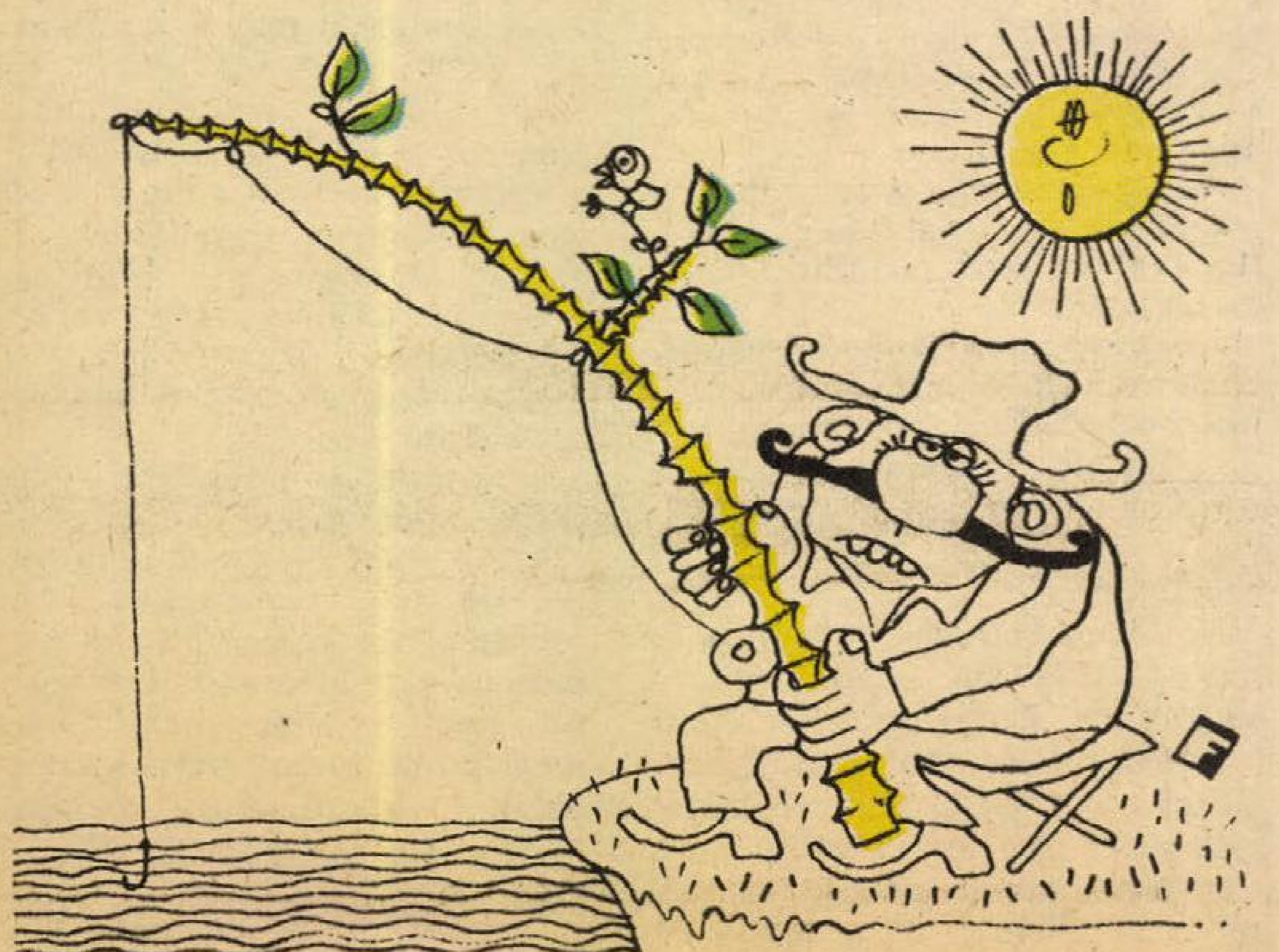

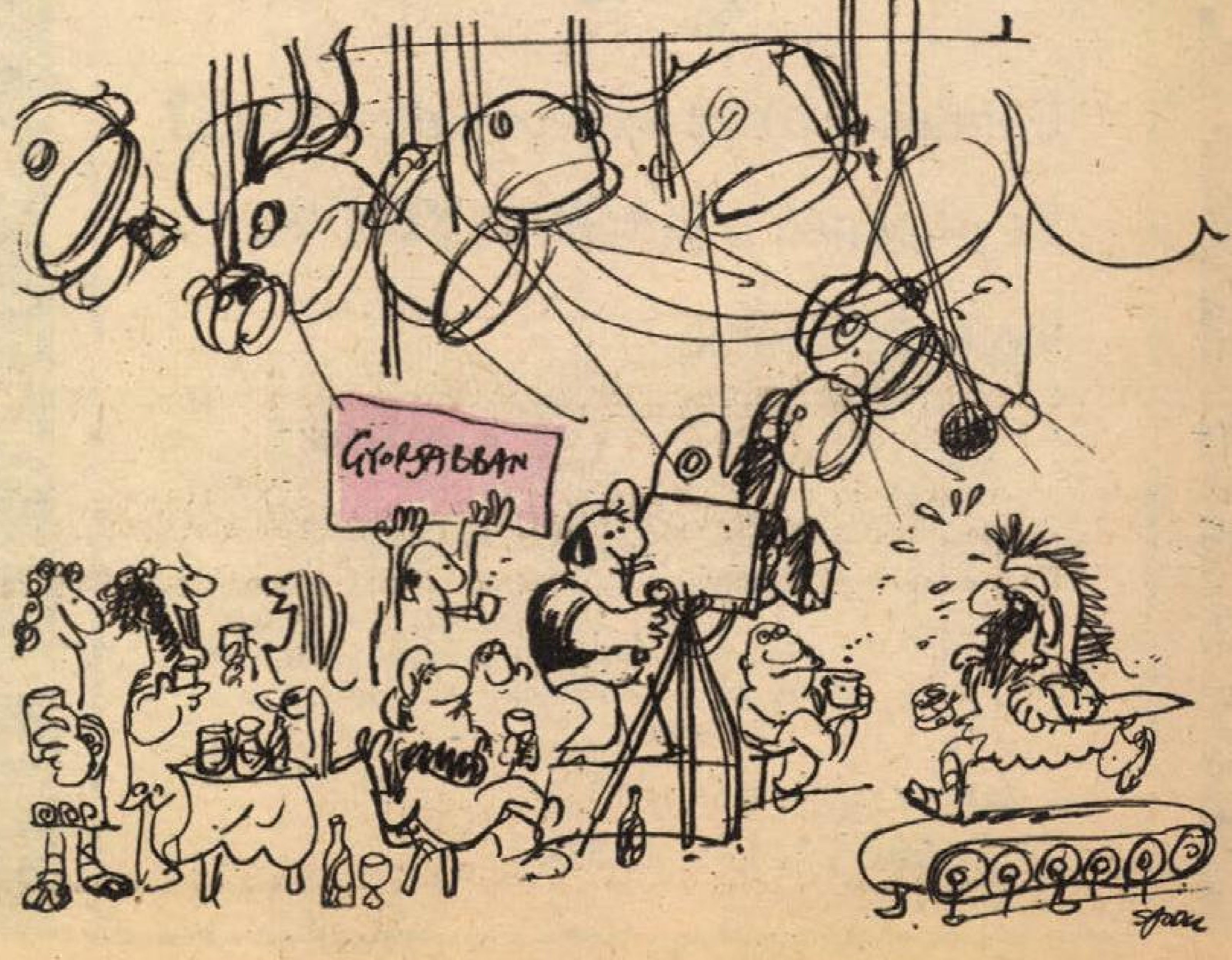

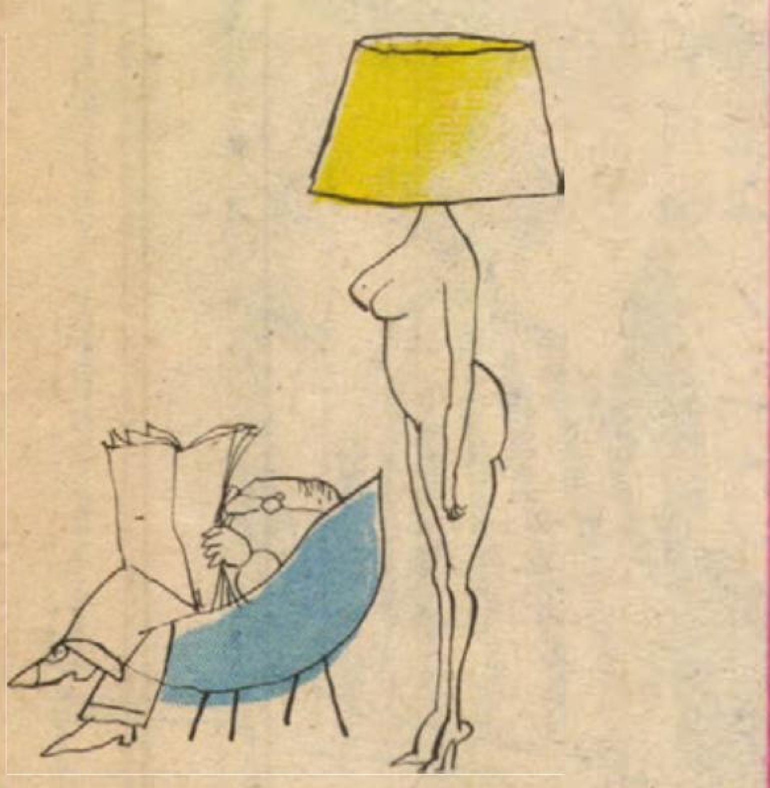

FIGYELMESSEG

HANGULATLAMPA

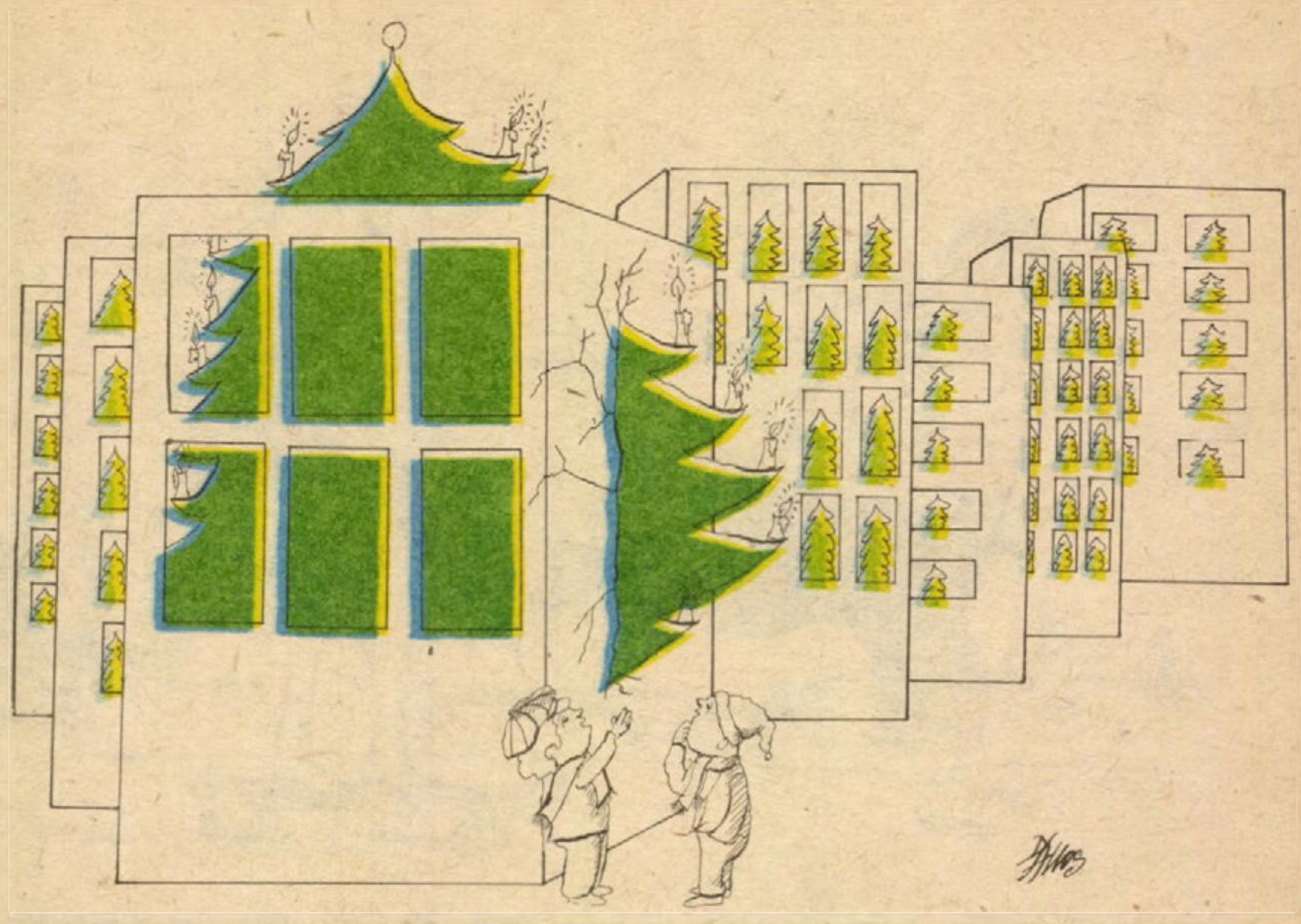
ILLÚZIO

– Így legalább az az érzésem, hogy a férjem is velem üdül...

IDOMÍTÁS

– A faterom sajnált levágni a fenyőből...

Önök kérték

Szombaton este családi örömök elé néztünk. Azt mondtam ugyanis a családnak:

— Kabátot fel! Ma mindenki a vendégem, kirúgunk a hámból. Elmegyünk vacsorázni az Arany Csülökbe. és mindenki azt eszik, és annyit, amit és amennyit akar! Egyszer esik esztendőben szombat este.

Így érkezett maroknyi lelkes családunk az Arany Csülök elé. Az út csupa várakozással volt teli, Pistike azt kérdezte:

— Ehetek olyan halat, aminek citrom van a szájában?

— Amit parancsolsz — legyintettem főúri mozdulattal.

— Lángoló palacsintát?

— Három adaggal!

Csupa izgalom voltunk és csupa étvágy.

Az Arany Csülök be iratánál meglepő tábla függött, ez állt rajta:

„MA ESTE AZ ARANY CSÜLÖKBEN A HÉDERVÁRI CSALÁD KÉRI A VACSORÁT!"

Nem értettük pontosan, mit jelent a bejáraton függő felirat, mindenesetre beültünk és kértük az étlapot.

Étlap helyett az üzletvezető jelent meg az asztalok előtt, mikrofonnal a kezében:

— Kedves vendégeink! Szeretettel köszöntjük vacsoravendégeinket és közöttük elsősorban régi törzsvendégeinket: Hédervári Jenőt, Hédervári Arankát, Hédervári Ambrust, Hédervári Ágostont és a Hédervári ikreket, Viktort és Viktóriát. A vacsorát ma önök kérték!

Az idegességtől megkordult a gyomrom. Az üzletvezető mikrofonjával az első asztalhoz lépett és így szólt:

— Bemutatom kedves vendéginknek Hédervári Ambrust. Mit hozzunk?

— Pacalt — mondta Hédervári Ambrus. — Nekem nagyon kedves a pacal, ha lehet, mindig pacalt kérek.

— Természetesen teljesíteni tudjuk a kérését — felelte előzékenyen az üzletvezető és intett a konyha felé, ahol már gyülekeztek a felszolgálók, vállukig megrakott tányér pacallal.

— Nem kérek pacalt — nézett rám Pistike, és a szemében könnyek gyülekeztek. — Olyan halat akartam, amelyiknek citrom...

— Hallgass! — szóltam rá ingerülten. — Talán Hédervári Aranka éppen azt fogja kérni.

Sajnos Aranka angyalbögyörőt kért, amitől meg kell fulladni, az ikrek pedig kelkáposztát, fasírozottal.

Miközben az üzletvezető éppen egy kis riportot készített — a fasírozott és a bögyörő között — Hédervári Jenővel arról, hogy szabad idejében mi a hobbija, félrevontam Hédervári Ágostont:

— Mit fog kérni? — kérdeztem tőle kemény hangon.

— Mit is? — nézett rám ijedten. Erősen gondolkodott, majd egy kis cédulát halászott ki a szivarzsebéből és megnézte —: Lecsós virslit — suttogta és megborzadt.

— Esküdjön meg — szóltam rá —, hogy a lecsós virslit meg fogja enni az utolsó falatig és még a tányért is kinyalja!

Rémülten nézett rám, a szemében könyörgés volt. Hozzá hajoltam, suttogva azt kérdeztem:

— Mit szólna inkább egy jó halászléhez?

Akkorát nyelt izgalmában, hogy az erősítő begerjedt.

— Kérhetek halászlét? — kérdezte sóvárogva.

— Itt nem — mondtam neki —, de van egy tippem. Most mindjárt maga kerül sorra a kívánságával. Megrendeli a lecsót, de nem várjuk meg, hanem meglépünk, és úgy bevacsorázunk valahol másutt, hogy a fülünk kétfelé fog majd állni tőle.

Somogyi Pál

TÜCSÖK és BOGÁR

Férficipőt falatozni veszélyes!

(Balogh Béla, egri olvasónk felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A karácsonyi árukínálatot a decemberben forgalomba kerülő *százezer márkás farmernadrág* is gazdagítja. Kötött felsőruházati

Még mindig drága! És honnét vegyünk százezer márkát egy farmerért.

(A Népszabadságban fedezte fel M. Gy., budapesti olvasónk)

NYUGDÍJAS KLUB:
12-én, 17 órakor:
„CSAK FIATALOKNAK!"
Szórakoztató műsor NYUGDÍJASOKNAK

Este pedig Matróna-rock a KISZ-diszkóban!

(A szegedi Műsorfüzetben fedezte fel Gajdacsi János)

11. nap Utazás autóbusszal a repülőtérre. Hazautazás (kívánságra fakultatív.)

Disszidáljon az IBUSZ-szal. Csoportoknak árengedmény!

(Az IBUSZ jövő évi tájékoztatójában fedeztük fel)

Új otthonban a Horváth család

És éppen a hétfői tv-műsort nézi!

(A Néphadseregből ollózta Tápai József)

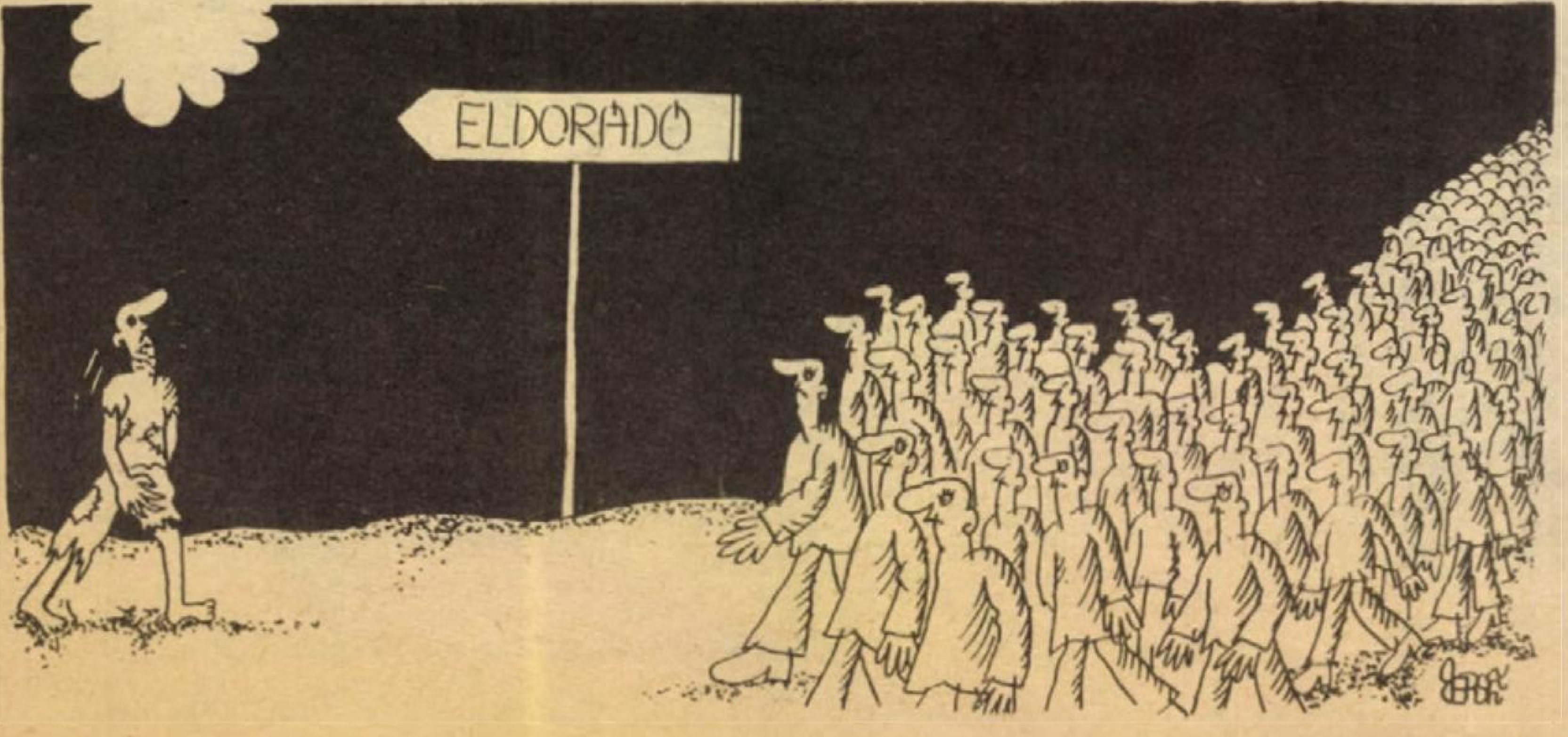
Aszongyák

hogy a Lordok Házának egyik tagja szerint a London—Párizs közötti postai forgalom a francia forradalom idején jobb volt, mint most.

Ez a kijelentés szinte fantasztikusan hangzik, de bizonyára így van, mert a visszafejlődés nem olyan dolog, amivel dicsekedni szoktak, nekem különben az a tapasztalatom — nem Párizsban és nem Londonban tettem rá szert, hanem a kapu alatti levélszekrényemben —, hogy általában azok a levelek késnek, amelyeket nagyon várok, ebből azt a tanulságot lehetne levonni, hogy nem szabad semmilyen levelet se nagyon várni, hiszen már Euripidész megmondta, hogy amit várunk, az nem jön el soha, amit nem várunk, annak viszont utat enged a sors, a modern kor fia azonban túl van azon, hogy a késedelmeskedő levelekért a sorsot hibáztassa, mert nem a sors tehet arról, hogy valaki hiába várja valamilyen hivataltól a levelet, amelyben ügyes-bajos dolgának elintézéséről, vagy valamely panaszának a kivizsgálásáról értesítik, de a postai forgalmat sem hibáztatja, csak azt, aki a várt levelet késve írja meg, vagy éppenséggel soha, mert a postai forgalomban csak azt a levelet tudják továbbítani, amelyet megírtak és feladtak, van, aki olyan régen nem kapott már levelet, hogy még egy goromba anonim levélnek vagy egy fizetési felszólításnak is örülni tudna, az embertársai azonban úgy elhanyagolják, hogy még azt se kap, de ne vicceljünk és ne ábrándozzunk, nagy baj ez a lassúság, tegyük fel, hogy egy londoni fiú megkéri egy párizsi lány kezét levélben, és a lány csak akkor kapja meg a levelet, amikor a fiú már kiábrándult, és meggondolta a dolgot, igaz, hogy a lány írhat panaszos levelet az illetékesekhez.

De a panaszos levél nem pótolja a házasságlevelet.

(gergely)

15000 FORINTOS REJTVÉNY-PÁLYÁZATUNK EREDMÉNYHIRDETÉSE

VALAMENNYI FŐDÍJ BUDAPESTRE KERÜLT
A NŐKET PÁRTOLTA A SZERENCSE

Fejvadászat című, ötfordulós pályázatunkra csaknem 30 000 megfejtés érkezett. Az öt szelvényt összegyűjtve 3845 pályázó küldte be. Huszonöt helyes megfejtést tartalmazó, telitalálatos szelvény 197 akadt. Beküldőik között sorsoltuk ki december 8-án – közjegyző jelenlétében – a három fődíjat.

ÖTEZER FORINTOT NYERT:

PATAKI SÁNDORNÉ,
1082 Bp., Futó u. 3.

HÁROMEZER FORINTOT NYERT:

SOMORJAI TAMÁSNÉ,
1012 Bp., Logodi u. 77.

KÉTEZER FORINTOT NYERT:

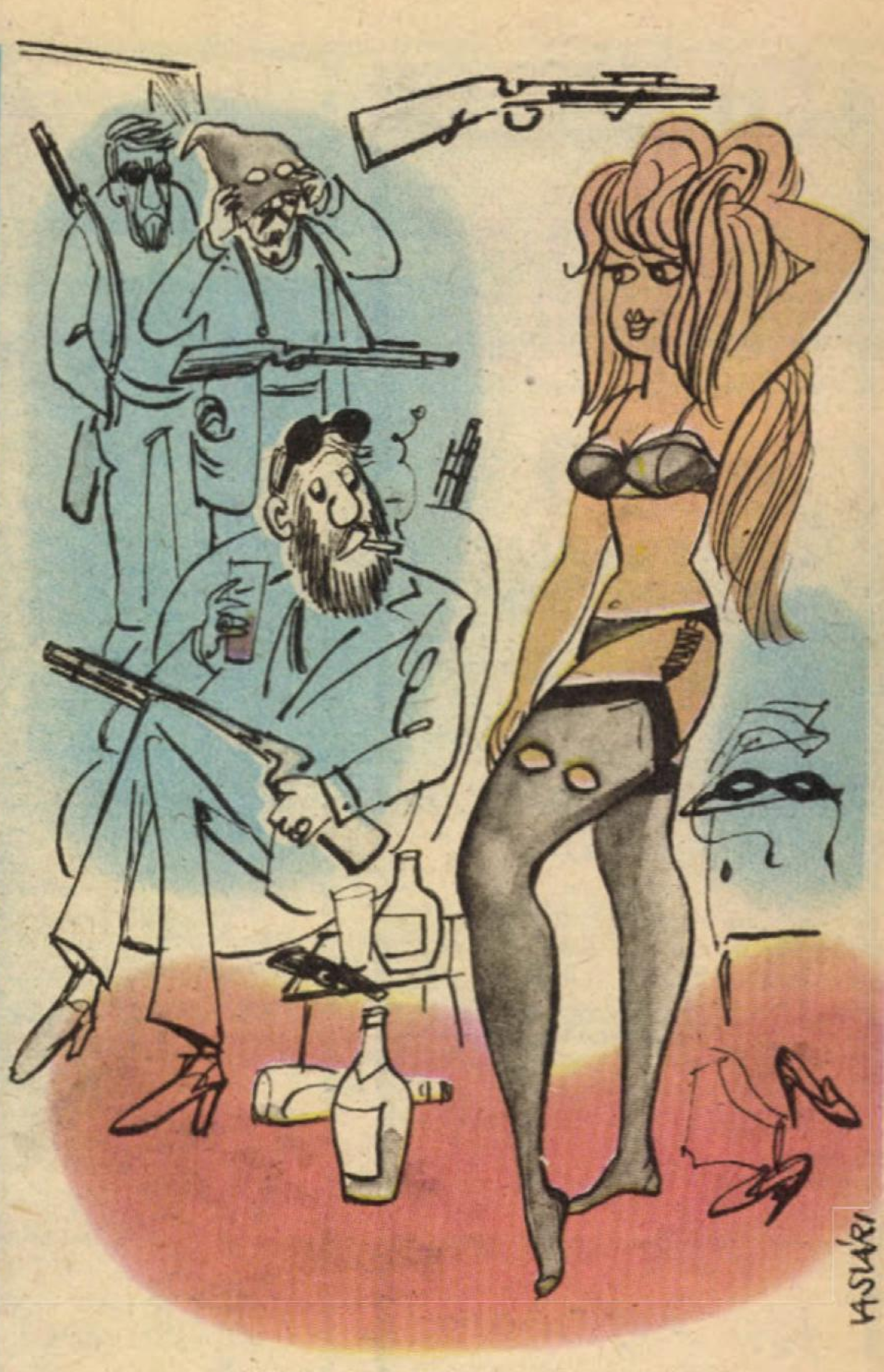

DR. ZSUTHY JÓZSEFNÉ,
1136 Bp., Sallai u. 12/a.

A díjakat december 10-én, a szerkesztőségben rendezett kis háziünnepség keretében átadtuk a nyerteseknek.

Megfejtések

1. FORDULÓ	2. FORDULÓ	3. FORDULÓ	4. FORDULÓ	5. FORDULÓ
(ÍRÓK)	*(SZÍNÉSZEK)*	*(ZENESZERZŐK)*	*(FESTŐK)*	*(POLITIKUSOK)*
G. B. Shaw	Ruttkai Éva	Beethoven	Dali	Ferenc József
Ady Endre	Chaplin	Mozart	Csontváry	De Gaulle
Móricz Zsigmond	Latabár Kálmán	Liszt	Picasso	Fidel Castro
Molnár Ferenc	Oliver Hardy (Pan)	Johann Strauss	Munkácsy	Kurt Waldheim
Karinthy Frigyes	Major Tamás	Kodály	Rubens	Churchill

– Nézd, Joe, rögtön így gyártják!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Amint kinyit az üzlet, egy hölgy betér, és sorról sorra járva valamennyi osztályt, a legkülönbözőbb tárgyakat kéri, hogy mutassák meg neki. Amikor estefelé üres kézzel a kijárat felé indul, odalép hozzá egy alkalmazott, kezében egy csokor virággal:

— Engedje meg, asszonyom, hogy az üzlet igazgatósága nevében átnyújtsam önnek ezt a szerény csokrot.

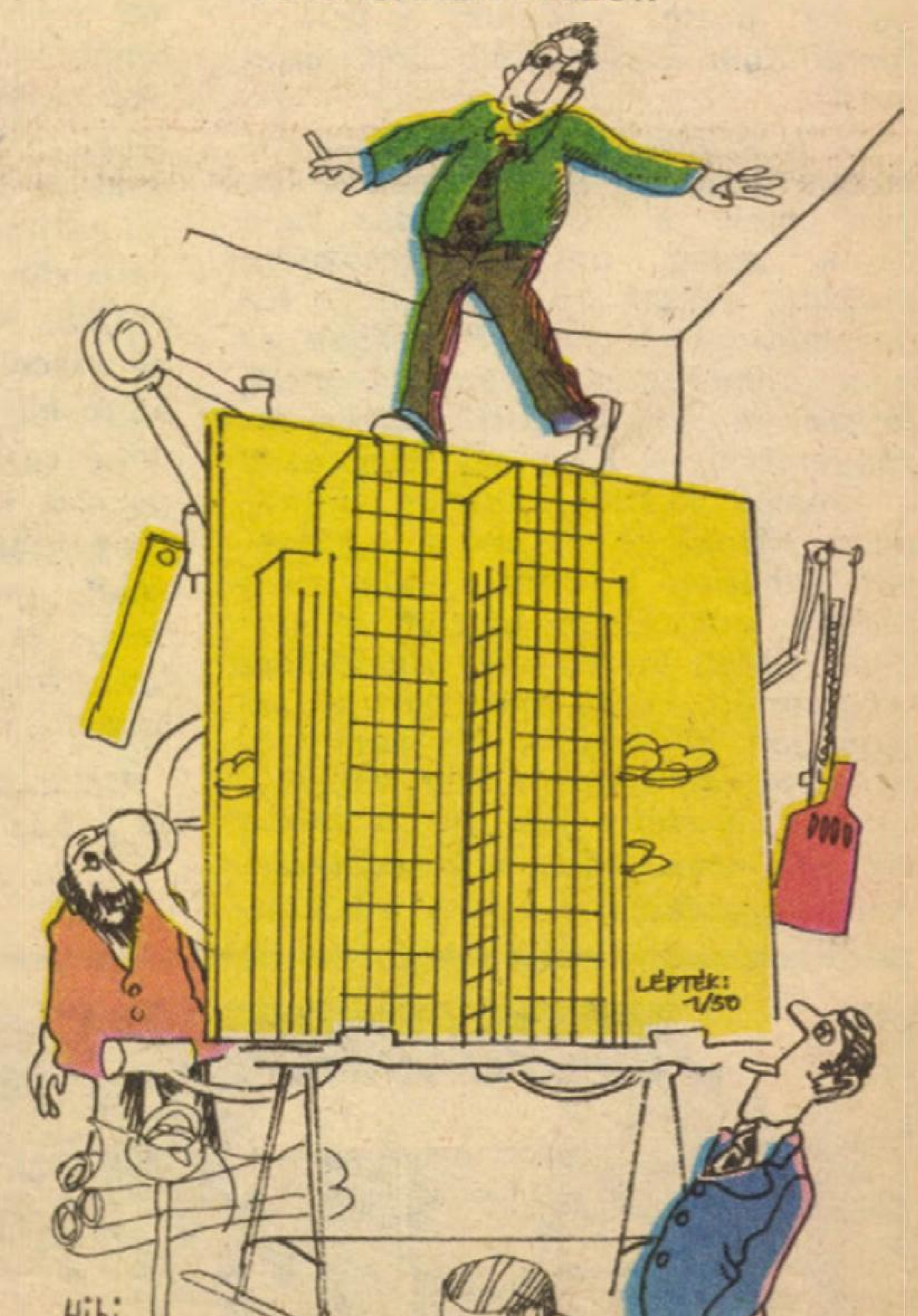
— De hát miért! — csodálkozik a hölgy —, hiszen semmit sem vásároltam.

— Hála önnek, megtartottuk a félévi leltározást, anélkül, hogy bezártuk volna az üzletet.

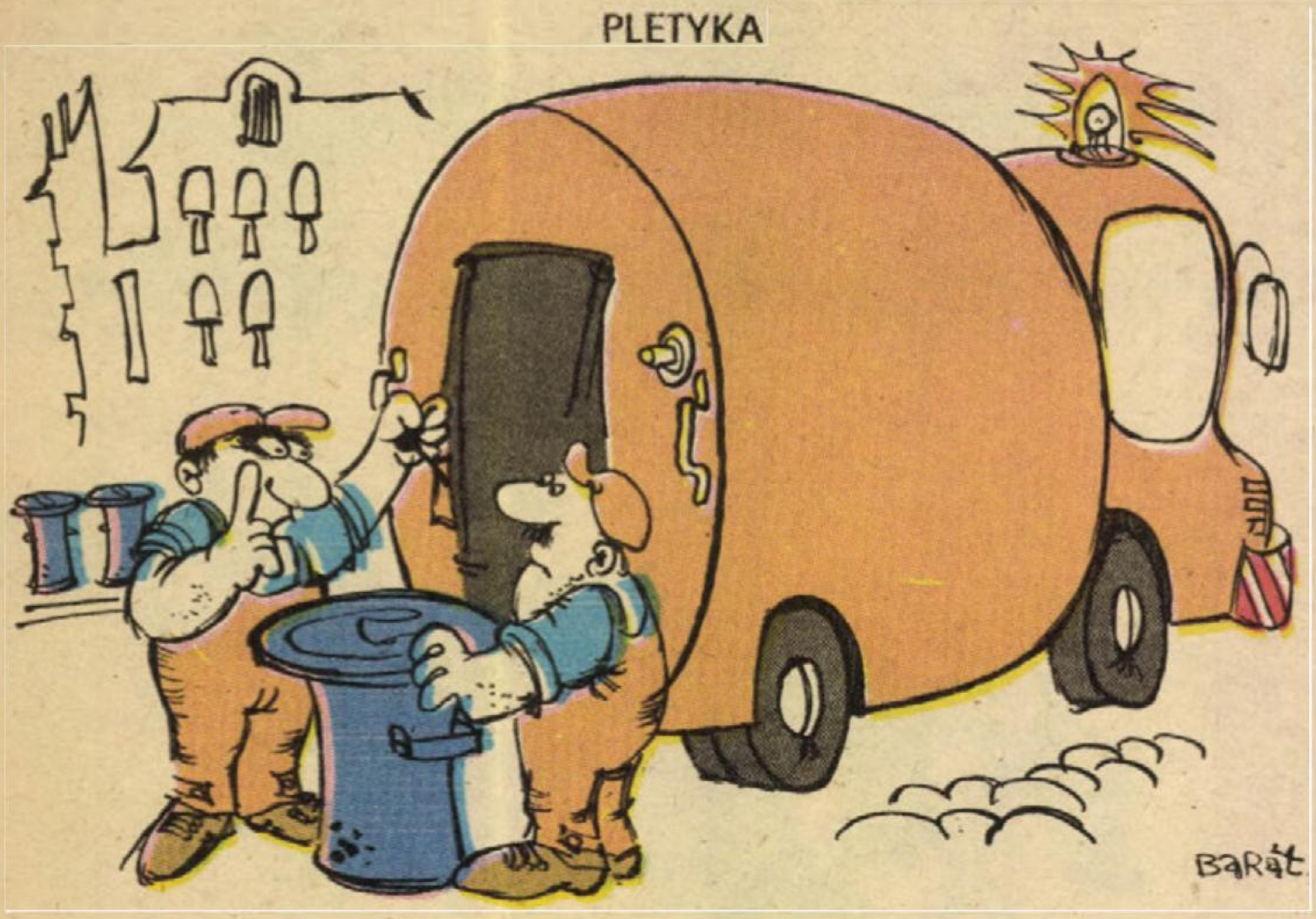
– Mama, már százszor megmondtuk, hogy nem ismerkedünk senkivel!

MAGASHÁZTERVEZŐK

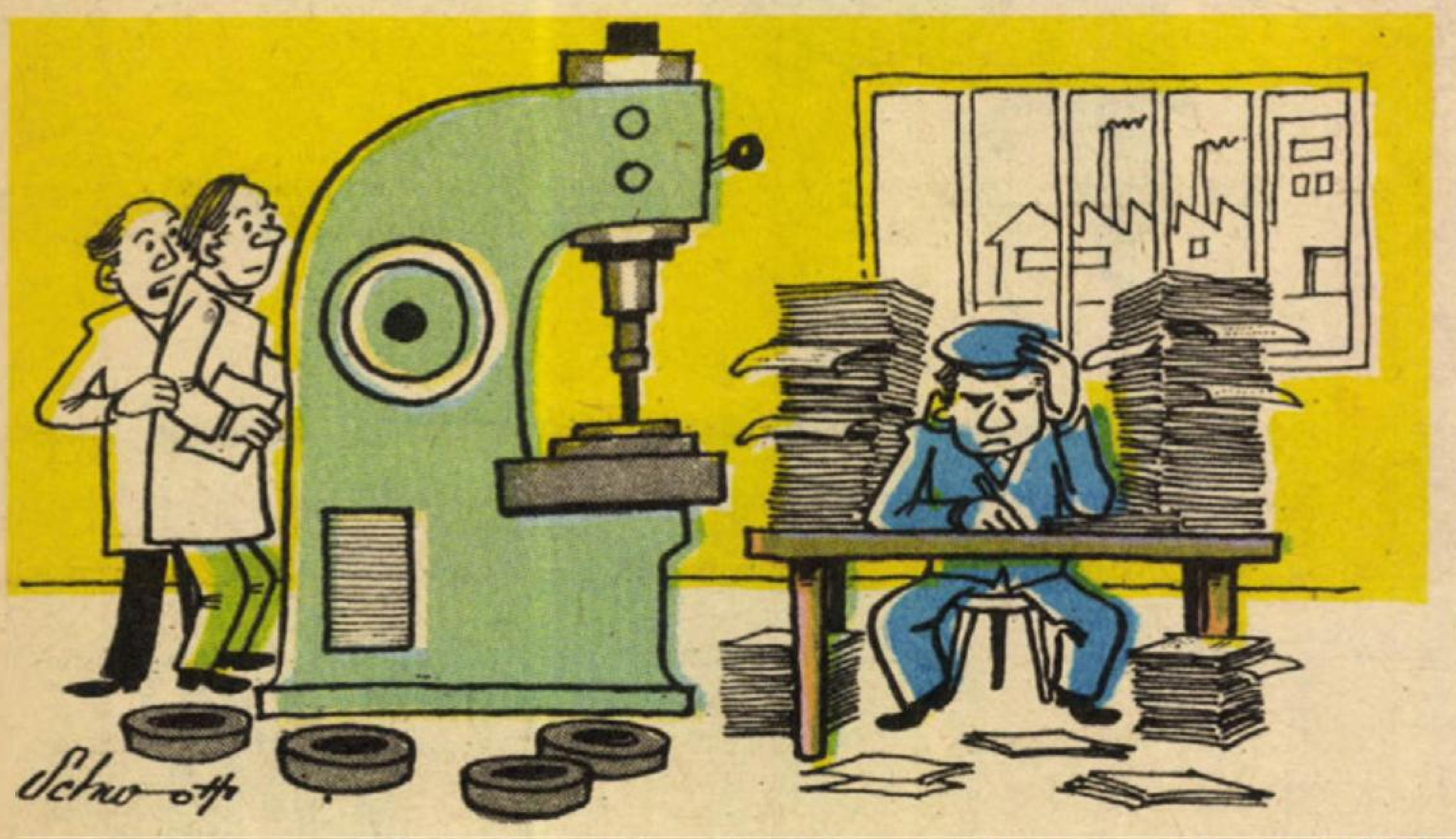

– Kipróbálom, nincs-e tériszonyom...

PLETYKA

– Azt rebesgetik, hogy az év végi nyereségrészesedést természetben kapjuk meg.

– Ne zavarjuk, még csak most fog majd a munkához. Előbb a munkalapokat tölti ki.

KARÁCSONYFACSATA

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős Kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-51 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

SEGÍTSÉG!

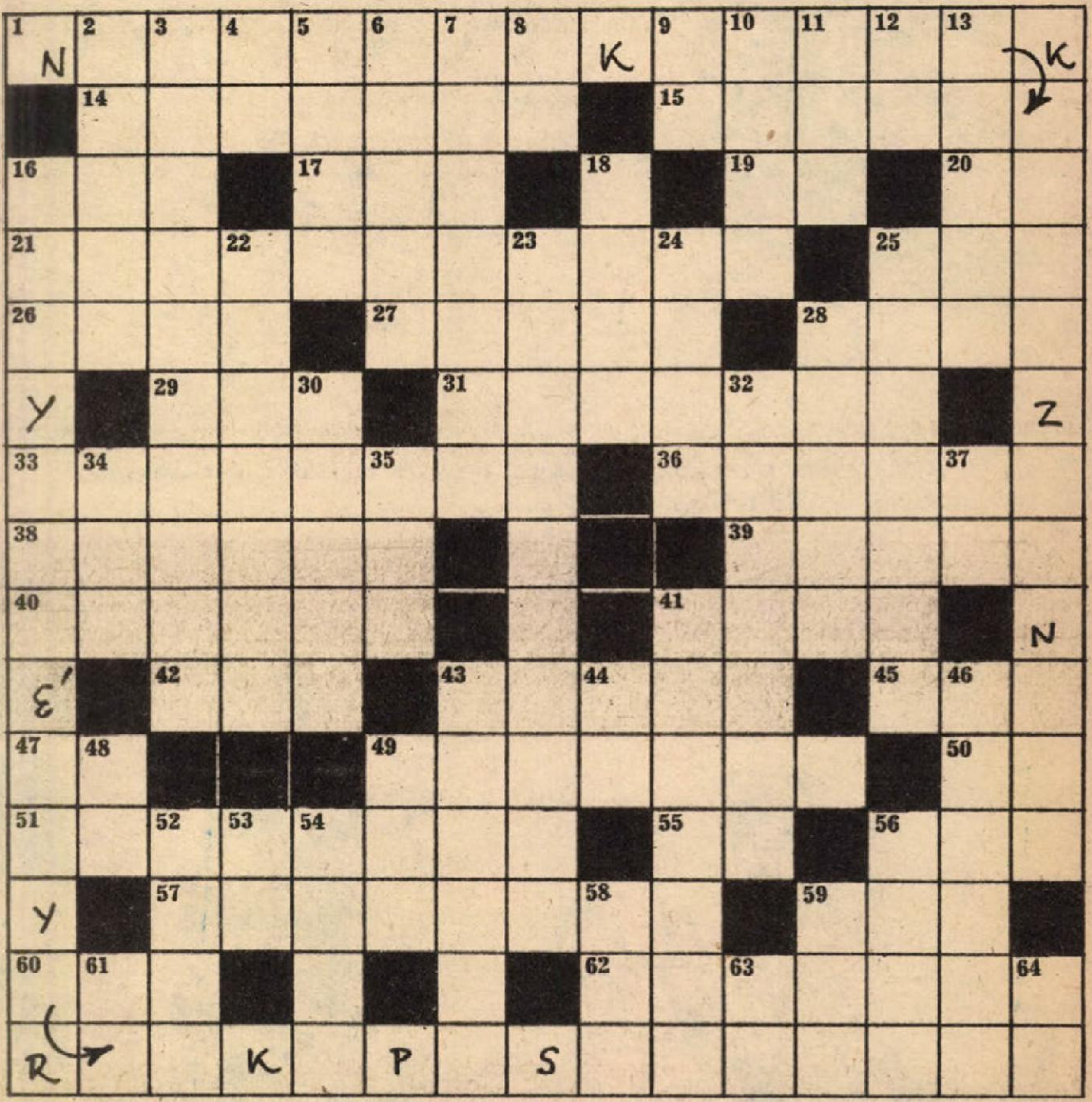
A kétnapos ünnep előtt hatalmas tömeg tolong az ABC-áruházban. Egyszercsak egy kétségbeesett asszony toppan az eladók egyike elé: — Vízszintes 1. — függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Poseidon papja Trójában, egy világhírű szoborcsoport főalakja
15. Speciális oktatási intézmény
16. Igekötő
17. Hónap rövidítése
19. D. I.
20. I. T.
21. Elnyomás alól történő felszabadítás
25. . . . umatik
26. Háziszárnyas
27. Fegyveres erő
28. Francia költő a 19-ik században (fű — németül)
29. I. R. F.
31. Déligyümölcs
33. Szenvedélyes igyekezet
36. Híres híd Velencében
38. Illatos kerti növény
39. Amerikai autómárka
40. Agyagos kőzet (porcelánföld)
41. Svájci város
42. Főleg nyáron kedvelt ital
43. Földet tesz termővé
45. Határozatlan névelő fölösleges ékezettel
47. Tiszteletbeli
49. Egy bizonyos fa csonthéjas termése
50. Y. Á.
51. Kotyvalék, zagyvalék
55. A gallium vegyjele
56. Hajó része
57. A Magyar Televízió művészeti vezetője (Miklós)
59. Egyszerű hangszer
60. Futómadár
62. A krimiírók egyik legnagyobbika

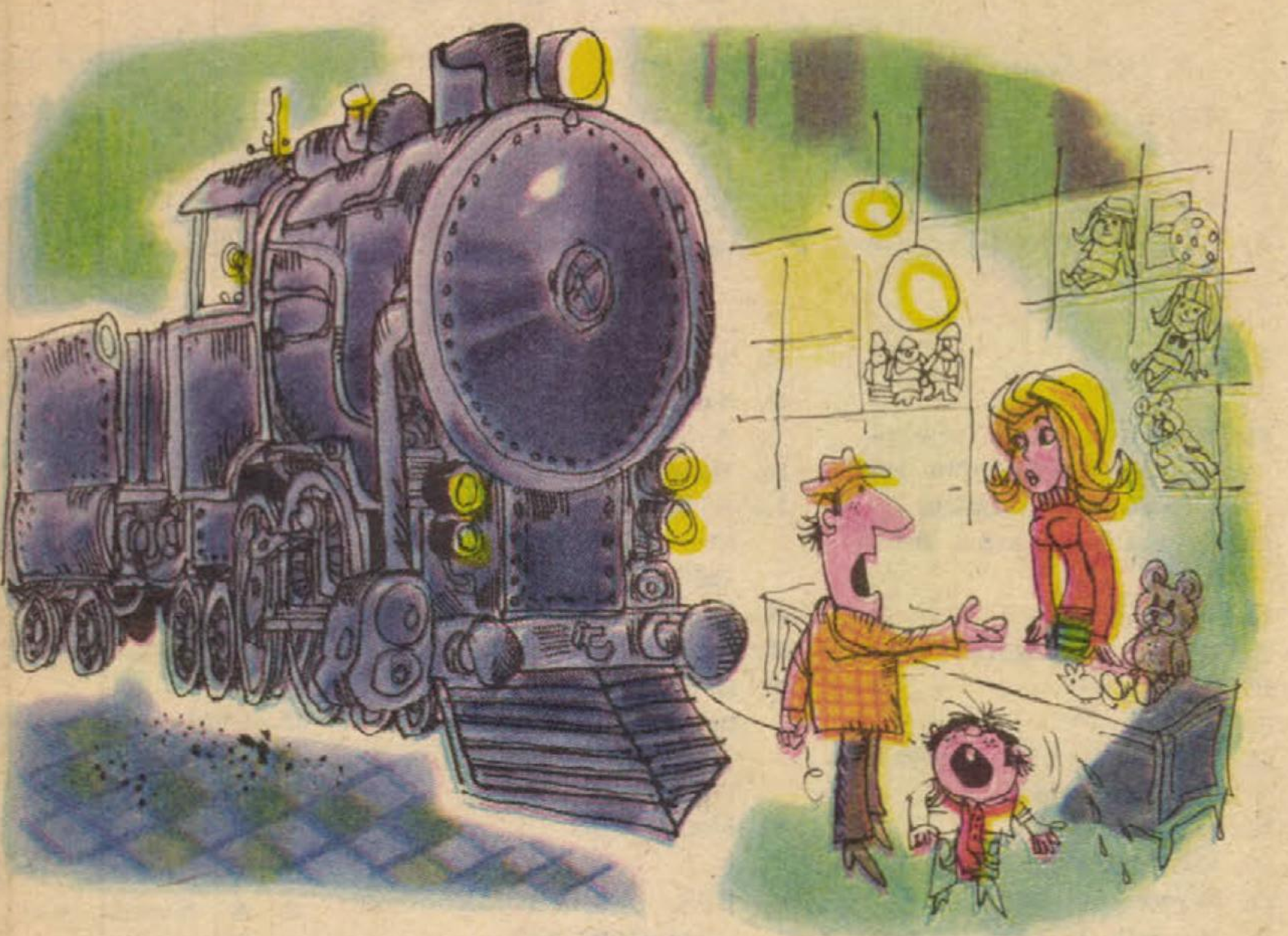
FÜGGŐLEGES

2. Régebben a legalsóbb iskolatípus neve
3. Önbizalom dolgában jól áll
4. Négylábú
5. Fa
6. Toprongyos — ahogy manapság mondjuk
7. Önműködően haladó, víz alatti akna
8. A. N.
9. Mutatószó
10. Nemrégiben visszavonult kiváló ökölvívónk (György)
11. Vissza: fogágy
12. A vas jele
13. Ritka női név
18. Nagyon savanyú
22. Török vízipipa
23. Üzemzavar egy fontos közszolgáltatásban
24. Az egyik Ojsztrah keresztneve
25. Apró töltött csokoládé
28. Istentagadó, hitetlen — ahogyan a mohamedánok mondják
30. Bűvésztehetségű indiai koldus
32. Építészeti segédeszköz, vízmérték
34. Nagyhatalom
35. Fontos növény
37. Törvénycikk röv.
41. A színész, aki hirtelen megbetegedett kollégája szerepét átveszi
43. Bosszantás, zaklatás
44. V. D.
46. Cserje alakú trópusi növény
48. B. E.
49. Micsodán?
52. Világhírű szovjet korcsolyázó
53. Mint a 9. függ.
54. Gyógyvíz márkája
56. Ökör lesz belőle
58. Erős ütőlap
59. De — latinul
61. M. E.
63. A molibdén vegyjele
64. N. T.

AMI LEHETETLEN
című keresztrejtvényünk megfejtése:
— **Ezek szerint én még lehetek ló?**
— **Kétszer ugyanaz nem megy.**
200—200 forintot nyert:
Fekete Lajosné, 8360 Keszthely, Nagy Lajos kir. u. 6.
Tőrös Jánosné, 5310 Kisújszállás, Kígyó u. 4.
Pór Sándor, 8200 Veszprém, Felszabadulás u. 79.
A nyereményeket postán küldjük el.

JÁTÉKVÁSÁR

– Kisasszony, cserélje vissza, Pistikének még ennél is nagyobb mozdony kell!

– Ez nem repülő csészealj, hanem egy megunt bejgli.

– A lábosokat azért raktam a fára, hogy a munkát is észrevegyétek, ami az eredmény mögött van.

– Ilyenkor persze sehol egy szociológus, aki faggatna, hogy mivel töltöm a szabad időmet!

– Gyönyörű ez a kesztyű, amit kaptam tőled! És hogy tetszik a nyakkendő?

KARÁCSONYI SÁRGA ANGYAL

